

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

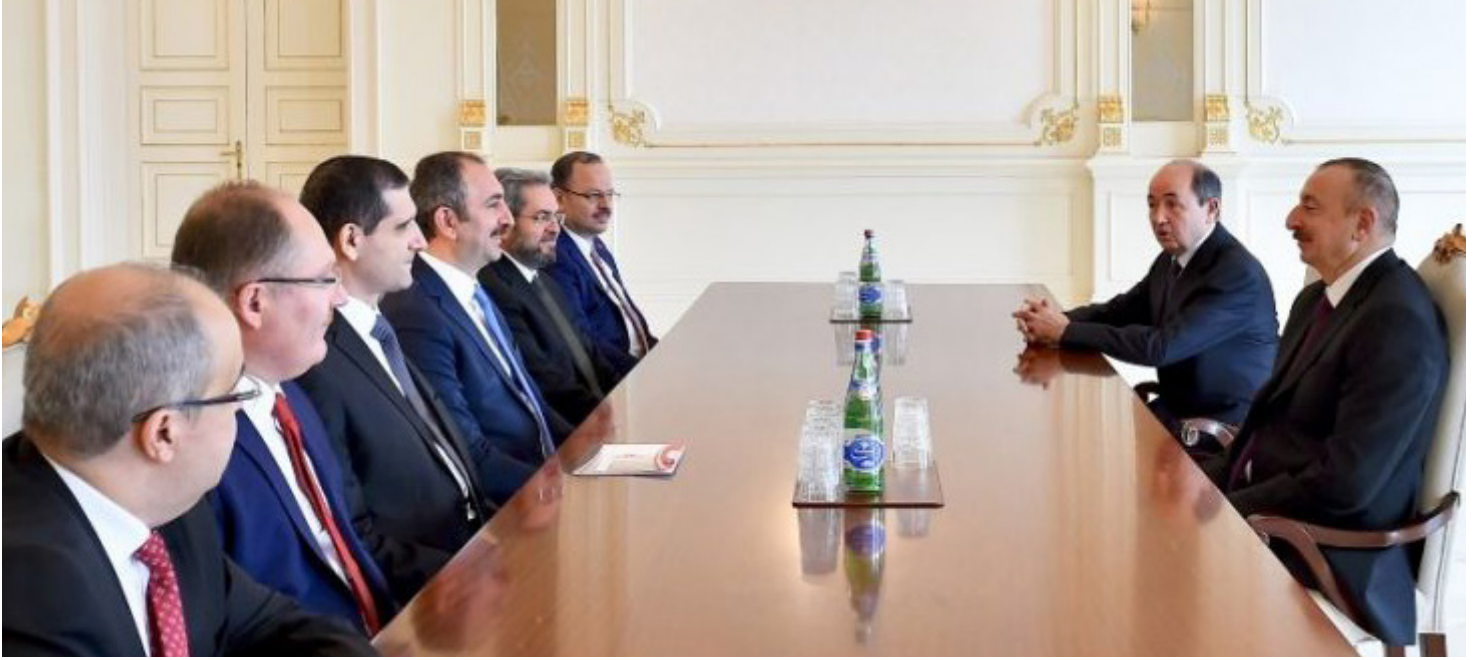
ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Mayıs 2018 / May 2018

14. Sayı / 14th Issue

4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL AZERBAIJAN'I ZİYARET ETTİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL'S VISIT TO AZERBAIJAN

ÖZBEKİSTAN İLE SUÇLULARIN İADESİ ANDLAŞMASI VE MUTABAKAT ZAPTI İMZALANDI

AGREEMENT ON EXTRADITION AND MEMORANDUM
OF UNDERSTANDING SIGNED WITH UZBEKISTAN

CEZAİ KONULARDA ULUSLARARASI ADLİ İŞBİRLİĞİ SEMPOZYUMU YAPILDI

SYMPOSIUM ON INTERNATIONAL JUDICIAL
COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

Sahibi / The Owner

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler

Genel Müdürlüğü Adına

On behalf of the Directorate General for
International Law and Foreign Relations

Dr. Harun MERT

Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu / Editorial Board

Başkan / Head

•••

Dr. Yavuz YILMAZ

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Üyeler / Members

•••

Murat ERDEM

Daire Başkanı / Head of Department

Zehra Cansu ORHAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Tuğrul UZUN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Buğra ERDEM

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Ayla SERÇE

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Tercüme / Translation

İlkay AKARÇAY

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad.

Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA

Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen
görüşler yazarına aittir.

The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

Tasarım - Dizgi / Graphic - Design

boşkenttasarım

BU SAYIDA / IN THIS ISSUE

DR. HARUN MERT

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ SEMPOZYUMU ÜZERİNE

SYMPOSIUM ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

2

ÖZBEKİSTAN İLE SUÇLULARIN İADESİ ANDLAŞMASI VE MUTABAKAT ZAPTI İMZALANDI

AGREEMENT ON EXTRADITION AND MEMORANDUM OF UNDERSTANDING

SIGNED WITH UZBEKISTAN

4

DR. YAVUZ YILMAZ

SINIRDIŞI VE SUÇLULARIN İADESİ AÇISINDAN ULUSLARARASI KORUMA

INTERNATIONAL PROTECTION WITH REGARD TO DEPORTATION AND EXTRADITION

7

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL AZERBAIJAN'İ ZİYARET ETTİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL'S VISIT TO AZERBAIJAN

12

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL'ÜN KOPENHAG ZİYARETİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL'S VISIT TO COPENHAGEN

14

ABDULLAH MURAT

ADLÎ İŞBİRLİĞİ TÜRÜ VE YÖNTEMİNİN BELİRLENMESİNDE

MERKEZÎ MAKAMIN YETKİSİ

THE POWER OF THE CENTRAL AUTHORITY IN DETERMINATION

OF THE TYPE AND METHOD OF JUDICIAL COOPERATION

19

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ SEMPOZYUMU YAPILDI

SYMPOSIUM ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

24

BAYRAM ERDAŞ

MAKEDONYA CUMHURİYETİ YARGI SİSTEMİ

THE JUDICIAL SYSTEM IN THE REPUBLIC OF MACEDONIA

29

YURTDIŞI ADALET MÜŞAVİRLERİ 5. İSTİŞARE TOPLANTISI YAPILDI

THE FIFTH CONSULTATION MEETING OF THE LEGAL COUNSELORS

35

ABDULLAH ÖMEROĞLU

1996 TARİHLİ LAHEY ULUSLARARASI ÇOCUK KORUMA SÖZLEŞMESİ

THE HAGUE CONVENTION OF 1996 ON THE INTERNATIONAL PROTECTION OF CHILDREN

37

MEHMET FATİH DOĞAN

ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ

INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

43

EDİTÖR'DEN

Değerli okuyucular,

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünün en temel görevlerinden birisi, diğer ülkelerle adli işbirliği yapmak ve bunu geliştirmektir. Bu görevin bir gereği olarak Genel Müdürlüğümüz karşılıklı adli işbirliğinin akdi temelini oluşturacak anlaşmaların hazırlık çalışmalarını yaparak bunları imzaya hazır hale getirmektedir. Bu çerçevede, hazırlıkları tamamlanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Arasında Suçluların İadesi Andlaşması” ile “Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Özbekistan Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptı”, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan’ın Özbekistan’a gerçekleştirdiği ziyaret programına iştirak eden Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül tarafından imzalanmıştır. Buna ilişkin haberleri Bülten’den okuyabilirsiniz.

Bakan Gül’ün yoğun uluslararası ziyaret trafiği geçen dört aylık süreçte de devam etti. Özbekistan programına katılmanın yanı sıra Azerbaycan’a ve Danimarka’ya giden Sayın Bakanımız ayrıca kendisini ziyaret eden Bosna Hersek Adalet Bakanı, Filistin Devleti Başsavcısı, Azerbaycan Yargıtay Başkanı ve Kazakistan Başsavcı Vekili ile de görüşmeler gerçekleştirdi. Yine bu dönemde Sayın Bakanımız, çeşitli ülkelerin Büyükelçilerini kabul etti. Tüm bu ziyaret ve görüşmeler hakkındaki haberlere bu sayımızda yer verdik.

Nisan ayı içerisinde, “Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Sempozyumu” düzenledi. Antalya’da, Bakan Yardımcısı Sayın Bilal Uçar’ın katılımı ile yapılan Sempozyumda, Genel Müdürlüğümüz yöneticileri ve akademisyenler tarafından çeşitli konularda sunumlar yapıldı. Türkiye’nin farklı yerlerinde görev yapan hâkim ve savcıların katıldığı Sempozyum’da ele alınan konulardaki sorunlar ve bunlara yönelik çözüm önerileri tartışıldı. Bülten’in ilerleyen sayfalarında Sempozyum’un ayrıntıları hakkındaki bilgileri bulabilirsiniz.

Her zaman olduğu gibi Bültende, Genel Müdürlüğümüzün diğer faaliyetleri ve görev alanı ile ilgili konularda hazırlanan bilgi verici yazılar yer almaktadır. Gelecek sayıda buluşabilmek umuduyla saygılarımızı sunuyoruz.

FROM THE EDITOR

Dear Readers,

One of the main duties of the Directorate General for International Law and Foreign Relations is Carrying out and improving judicial cooperation with other countries. As a requirement of this duty, the Directorate General carries out the preliminary works for the agreements that would form the contractual basis of the mutual legal assistance and concludes them to be ready for signature. In this framework, Minister of Justice Mr. Abdulhamit Gül, who accompanied President Mr. Recep Tayyip Erdoğan in his visit to Uzbekistan, signed the concluded “Agreement between the Republic of Turkey and the Republic of Uzbekistan on Extradition” and the “Memorandum of Understanding on Cooperation between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of the Republic of Uzbekistan”. You can read the news on this in the Bulletin.

For the last four months, Minister Gül continued with his busy international visits schedule. In addition to his attendance to Uzbekistan program, Minister Gül visited Azerbaijan and Denmark, and had meetings with visiting Minister of Justice of Bosnia Herzegovina, Attorney General of the State of Palestine, President of the Azerbaijani Court of Cassation and First Deputy of the Chief Public Prosecutor of the Republic of Kazakhstan. Mr. Gül also hosted ambassadors of various countries during this period. We also included news on all of these visits and meetings in the current issue.

The “Symposium on International judicial Cooperation in Criminal Matters” was organised in April. In the Symposium which is probably the first in its field, held with the participation of Deputy Minister Mr. Bilal Uçar in Antalya, a variety of presentations were made by the executives of our Directorate General and Academicians. Participated by judges and prosecutors working in different places of Turkey, problems on the matters approached in the Symposium and proposals for their solution were discussed. Detailed information on the Symposium can be found further in the Bulletin.

As usual, we included informative articles on the other activities and work field of the Directorate General in the Bulletin. We extend our respect hoping that you will join us again in the next issue.

Dr. Harun MERT
Genel Müdür
General Director

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ SEMPOZYUMU ÜZERİNE

SYMPOSIUM ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN
CRIMINAL MATTERS

Genel Müdürlüğümüz ile Türkiye Adalet Akademisi tarafından 13-14 Nisan 2018 tarihinde Antalya’da düzenlenen “*Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İşbirliği Sempozyumu*”, bu alanda çalışan akademisyenler ile hâkim/savcıları ve adlî işbirliği alanında merkezî makam görevini ifa eden Genel Müdürlüğümüz temsilcilerini bir araya getirdi.

“*Symposium on International Judicial Cooperation in Criminal Matters*”, organized by our Directorate General and the Justice Academy of Turkey, held in Antalya on 13-14 April 2018, gathered together academics working in this field, judges/prosecutors and representatives from our Directorate General which is designated as the central authority in the

Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Bilal Uçar’ın açış konuşmalarıyla başlayan Sempozyumda ağırlıklı olarak, 5 Mayıs 2016 tarihinde yürürlüğe giren 6706 sayılı “*Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliği Kanunu*” hükümleri ve Kanunun iki yıllık uygulaması değerlendirildi.

Bilindiği üzere Türk hukukunda cezaî konularda uluslararası adlî işbirliği alanını genel olarak düzenleyen bir kanun mevcut değildi. Bu konudaki hükümlerin farklı kanunlarda dağınık biçimde yer alması uygulamada aksaklıklara sebep olabiliyor ve bu müessesenin yeterince etkin kullanılamamasına yol açabiliyordu. Doktrinde de Türkiye’de uluslararası adlî işbirliğine dair yasal bir düzenleme yapılmasının gerekli olduğu öteden beri dile getirilmekteydi.

Bu ihtiyaca binaen, Bakanlığımızca, milletlerarası andlaşmalarda ve mukayeseli hukukta yer alan düzenlemelerden de yararlanmak suretiyle hazırlanan kanun taslağı, 23 Nisan 2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde kabul edilmiş ve 6706 sayılı “*Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliği Kanunu*” olarak 5 Mayıs 2016 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

38 maddeden oluşan bu Kanun ile cezaî konularda uluslararası adlî işbirliği müesseselerine ilişkin temel esaslar düzenlenmiştir. Kanunda yabancı devlete iade sürecini oldukça kısaltan ve hükümlülerin naklinde yeni imkânlar getiren düzenlemelere yer verilmiş; karşılıklı adlî yardımlaşma taleplerinin genel ilkeleri belirlenmiş; ayrıca rızaya dayalı iade usulü, infazın devri ve soruşturma veya

field of judicial cooperation.

The symposium which commenced with the opening speech of Deputy Justice Minister Mr. Bilal Uçar, centered on the provisions and two-year implementation of Law No. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters, which entered into force on 5 May 2016.

As is known, a code regulating the field of international judicial cooperation in criminal matters was not available in Turkish Law. As the provisions relating to this matter could be found in diverse codes, it might lead to disruptions in practice and hinder effective use of this instrument. The requirement for a legal regulation with regard to international judicial cooperation in Turkey has also been raised in the doctrine.

Based on this need, benefitting from regulations in international conventions and comparative law, the Ministry of Justice prepared a draft code and it was adopted by the Grand National Assembly of Turkey on 23 April 2016 and entered into force on 5 May 2016 as Law No. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters.

This Code, which consists of 38 Articles, sets out the basic principles of international judicial cooperation in criminal matters. The Code includes regulations that greatly shorten the process of extradition to a foreign state and brings new possibilities for the transfer of sentenced persons; the general principles of mutual legal assistance were determined, as well as matters that had not previously been included in our legislation such as, consent-based extradition procedure,

kovuşturmanın devri gibi daha önce mevzuatımızda yer almayan hususlar düzenlenmiştir.

6706 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten itibaren geçen iki yıllık dönemi değerlendirdiğimizde, Kanunun açık ve çerçevesi belli referans bir metin olarak uygulamayı rahatlattığını, daha önce karşılaşılan bir kısım aksaklıkların ortadan kalktığını gözlemlemekteyiz. Bununla birlikte, çok yeni bir düzenleme olan 6706 sayılı Kanun'da birtakım eksikliklerin ve geliştirilmeye muhtaç alanların bulunduğu da bir gerçektir.

Dolayısıyla, ilgili mevzuatımız hakkında farkındalık oluşturulmasını, yasal düzenlemelerin ve uygulamanın değerlendirilmesini, tespit edilebilecek eksikliklerin ve çözüm önerilerinin ortaya konulmasını sağlamak amacıyla, bu Sempozyumun düzenlenmesine karar verilmiştir.

Bir kısmı 6706 sayılı Kanun'un hazırlık çalışmalarına da iştirak etmiş bulunan, değişik üniversitelere mensup akademisyenlerimiz ile Genel Müdürlüğümüz yöneticilerinin sunumlar yaptığı ve beş ayrı oturum halinde gerçekleştirilen Sempozyumda, iade hukukunun temel konuları ile uluslararası adli yardımlaşma, soruşturma veya kovuşturma devri, infazın devri ve hükümlü nakli müesseseleri ana hatlarıyla ele alınmıştır.

Mülkiyet, şahsiyet ve evrensellik ilkeleri gibi ceza kanunlarının yer bakımından uygulanmasında temel alınan ilkeler de esas itibarıyla cezaî konularda uluslararası adli işbirliği müesseseleriyle çok yakından ilişkili ve adeta bir birini tamamlayan konular olduğundan, Sempozyumda bu ilkeler de iki ayrı oturumda müzakere edilmiştir.

Detaylarına Bültenimizin ilerleyen sayfalarında yer verilen "*Cezaî Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Sempozyumu*", belki de Türkiye'de bu alanda düzenlenmiş ilk sempozyum olması bakımından ayrıca önem taşımaktadır. Genel Müdürlüğümüzce sempozyumda sunulan tebliğlerin bir kitap halinde yayınlanarak hukukçuların istifadesine sunulması planlanmaktadır.

Bu Sempozyuma çok değerli sunumlarıyla katkı sunan akademisyenlerimize ve tüm katılımcılara şükranlarımızı sunuyor, programın hazırlanmasında emeği geçen Türkiye Adalet Akademisi ve Genel Müdürlüğümüz görevlilerine çok teşekkür ediyoruz.

transfer of execution of criminal judgments and transfer of criminal proceedings.

When the two-year period since the adoption of Law No. 6706 is considered, we can easily observe that the Law, which is a clearly-framed reference document, has brought much ease to practices and eliminated a number of previously encountered impairments. It is, however, evident that there are certain deficiencies in the recently adopted Law No. 6706 and there are areas in need of improvement.

Hence, this Symposium has been organized to raise awareness of the relevant legislation, to evaluate the legal regulations and practices, to identify the deficiencies and to propose solutions.

The Symposium, held in five separate sessions was attended by academics from various universities, some of whom also had participated in the preparatory work of Law No. 6706, and executives of our Directorate General, who gave presentations, which centered on the key issues of extradition law and international legal assistance, transfer of execution of criminal judgments, transfer of criminal proceedings and transfer of sentenced persons.

Since the principles underlying extraterritorial criminal jurisdiction -just like the principles of territoriality, personality and universality etc.- are closely related to and are virtually complimentary to international judicial cooperation in criminal matters, these principles were also negotiated in two separate sessions during the Symposium.

Details as regards the "*Symposium on International Judicial Cooperation in Criminal Matters*" can be found in the following pages of this Bulletin. The Symposium is significant in that probably it is the first to be held on this field in Turkey. Our Directorate General intends to publish the presentations made at the symposium in a book to make them available to legists.

I would like to extend my appreciation to the academics for the valuable contributions they have made with their presentations and to all who have participated. I would also like to thank so much to the members of the Justice Academy of Turkey and our Directorate General in charge of organizing this program.

ÖZBEKİSTAN İLE SUÇLULARIN İADESİ ANDLAŞMASI VE MUTABAKAT ZAPTI İMZALANDI

AGREEMENT ON EXTRADITION AND MEMORANDUM OF UNDERSTANDING SIGNED WITH UZBEKISTAN

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN, 29 Nisan - 1 Mayıs 2018 tarihlerinde Özbekistan'a resmi bir ziyaret gerçekleştirmiştir. Söz konusu ziyaret sırasında Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL de Sayın Cumhurbaşkanımıza eşlik etmiştir.

Özbekistan Cumhurbaşkanı Şavkat Mirziyoyev tarafından resmi törenle karşılanan Sayın Cumhurbaşkanımızın Sayın Mirziyoyev ile gerçekleştirdiği baş başa görüşmenin ardından heyetler arası görüşmelere geçilmiştir.

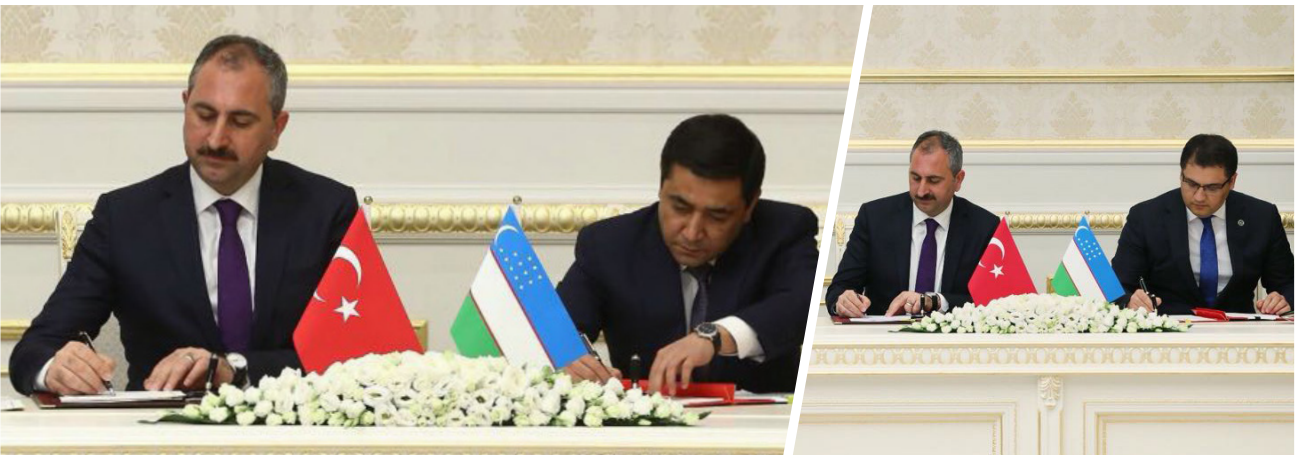
Bu ziyaret öncesinde, imzalanması planlanan anlaşmalara ilişkin son hazırlıkları yapmak amacıyla Genel Müdürümüz Dr. Harun Mert başkanlığındaki UHDİGM heyeti, 26 Nisan

President of Republic Recep Tayyip Erdoğan paid an official visit to Uzbekistan on 29 April-1 May 2018. Mr. President was accompanied also by Minister Mr. Abdulhamit Gül.

President of Republic was welcomed with an official arrival ceremony by the President of Uzbekistan, Mr. Şavkat Mirziyoyev, which was then followed by a private meeting between the two presidents and an inter delegation meeting.

Prior to the visit, a delegation of Directorate General for International Law and Foreign Relations, headed by the Director General, Dr. Harun Mert, arrived at Uzbekistan on 26 April 2018 to carry out the final preparations regarding the agreements planned to be signed, negotiated with the Uzbekistan Ministry of Justice and Uzbekistan Chief Public Prosecutor's Office, initialed the "Draft Agreement on Extradition" and made the "Memorandum of Understanding between the Ministries of Justice" ready for signature.

The signing ceremony of the concluded agreements was held at Tashkent Goksaray within the scope of Mr. President of Republic's visit. Minister Gül and Chief Prosecutor of Uzbekistan, Mr. Otabek Muradov, signed "An Agreement on Extradition between the Republic of Turkey and the Republic of Uzbekistan." Moreover, Minister Gül signed the

2018 tarihinde Özbekistan'a giderek; Özbekistan Adalet Bakanlığı ve Özbekistan Başsavcılığı yetkilileri ile görüşmeler yapmış, yayınlanacak olan "Suçluların İadesine Dair Anlaşma Taslağı"nı parafılamış ve "Adalet Bakanlıkları Arasındaki İşbirliği Protokolü" metnini imzaya hazır hale getirmiştir.

Son hali verilen söz konusu metinlere ilişkin imza töreni Sayın Cumhurbaşkanımızın ziyareti kapsamında, Taşkent Göksaray'da, gerçekleştirilmiştir. Sayın Bakanımız ve Özbekistan Başsavcısı Sayın Otabek Muradov, "Türkiye Cumhuriyeti ile Özbekistan Cumhuriyeti Arasında Suçluların İadesi Andlaşması"nı imzalamışlardır. Bakanımız Sayın Gül ayrıca, Özbekistan Cumhuriyeti Adalet Bakanı Sayın Ruslanbek Davletov ile birlikte "Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Özbekistan Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine dair Mutabakat Zaptı"nı imzalamışlardır.

İmzalanan Suçluların İadesine Dair Anlaşmayla her iki devlete kendi ülkesinde bulunan suçluları iade etme yükümlülüğü getirilmiştir. Söz konusu Anlaşmada aranan kişinin iade talebi gönderilmeden önce geçici olarak tutuklanması imkânına yer verilmiştir. Ayrıca iadesi istenen kişinin buna rıza göstermesi halinde tarafların iadeyi hızlandırmak için iç hukuklarının izin verdiği tüm tedbirleri alacağı hükme bağlanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Özbekistan Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı Arasında İmzalanan İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptı ile de, her iki ülke Adalet Bakanlıkları arasında; insan hakları ve temel hürriyetlerin korunması, kanun yapma süreci, adli hizmetlerin sunumu, adli personelin eğitimi ve mesleki gelişimi başta olmak üzere görev alanlarına giren hususlarda işbirliği yapılması hususunda anlaşmaya varılmıştır.

"Memorandum of Understanding on Cooperation between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of the Republic of Uzbekistan" with the Minister of Justice of Uzbekistan, Mr. Ruslanbek Davletov.

The signed Agreement on Extradition imposes the obligation that both countries extradite offenders present within their territories. Agreement provides the possibility to arrest provisionally the sought person before the request for extradition is executed. Moreover, it is stipulated that, in the event that the requested person consents, the parties may take all measures allowed by their domestic laws to expedite the extradition process.

With the Memorandum of Understanding on Cooperation signed between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of the Republic of Uzbekistan, parties agreed on conducting cooperation between the Ministries of Justice of both countries in matters falling within their competences, particularly in the protection of human rights and fundamental freedoms, the law making process, the provision of judicial services, the training and professional development of judicial personnel.

İmza töreninin bitmesini müteakip Sayın Bakanımız, Özbekistan Başsavcısı Sayın Otabek Murodov'u makamında ziyaret etmiştir. Gerçekleştirilen ikili görüşmelerde, ülkelerarası adli işbirliği konuları ile mevcut ilişkilerin geliştirilmesi hususunda atılabilecek adımlar değerlendirilmiş, iki ülke arasındaki dostluk ve kardeşlik vurgulanarak mevcut iyi ilişkilerin geliştirilmesine yönelik faaliyetlerden duyulan memnuniyet dile getirilmiştir.

Sayın Bakanımız, Sayın Başsavcı ile görüşmesinden sonra aynı gün Özbekistan Adalet Bakanı Sayın Ruslanbek Davletov ile resmi akşam yemeğinde bir araya gelmiştir. Görüşmede hem Sayın Bakanımız hem de Özbekistan Adalet Bakanı, iki ülke arasındaki dostane ilişkilerin önemine vurgu yapmışlardır. Devamında ülkelerarasındaki adli işbirliği konuları ele alınmış ve mevcut ilişkinin daha da geliştirilmesi vurgulanmıştır. Görüşmenin sonunda hediyeler takdim edilmiş ve her iki taraf birbirlerine iyi niyet temennilerinde bulunmuşlardır.

Sayın Bakanımız, Taşkent'te temaslarını tamamlamasının ardından Sayın Cumhurbaşkanımıza refakatle Kore Cumhuriyeti ziyaretine katılmıştır.

Following the signing ceremony, Mr. Minister paid a visit to the Chief Public Prosecutor, Mr. Otabek Muradov's Office. During the bilateral meetings, matters pertaining to judicial cooperation between the respective countries and actions to be taken to enhance present relations were addressed. Also expressed during the meeting were the friendship and brotherhood between the two countries and the content felt in activities taken to further enhance present good relations.

Following his meeting with the Chief Public Prosecutor, Minister Gül met with Mr. Ruslanbek Davletov, Minister of Justice of Uzbekistan at the official dinner on the same day. During the meeting, Mr. Minister as well as the Minister of Justice of Uzbekistan underlined the friendly relations between the two countries. Furthermore, judicial cooperation between the two countries was discussed and emphasis was placed on further enhancing present relations. At the end of the meeting, gifts were presented and both sides expressed mutual goodwill.

Having concluded his meetings in Tashkent, Minister Gül accompanied President of Republic on his visit to the Republic of Korea.

SINIRDIŞI VE SUÇLULARIN İADESİ AÇISINDAN ULUSLARARASI KORUMA

INTERNATIONAL PROTECTION WITH REGARD
TO DEPORTATION AND EXTRADITION

Dr. Yavuz YILMAZ
Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Suçluların iadesi işlemi, bulunduğu ülkeden başka bir ülkede işlediği suçtan dolayı hakkında soruşturma veya kovuşturma yürütülen veya hükümlü olan şahsın, bahsi geçen adli süreç dolayısıyla söz konusu ülkeye teslimini ifade eder. Sınırdışı ise, devletlerin ülke güvenliği veya kamu düzeni açısından davranışlarını tehlikeli gördükleri yabancıları ülkelerinden çıkarmaları işlemidir. Suçluların iadesi ve sınırdışı işlemlerinin ortak noktası, vatandaş hakkında uygulanamamaları ve sadece yabancılar hakkında uygulanabilmeleridir. Ancak yabancı olmakla birlikte, bazı temel insan hakları ihlallerine maruz kalacağı yönünde tehlike bulunan kişilere, mültecilik vb. statüler verilmek suretiyle veya iade yasakları getirilerek uluslararası koruma sağlanmış ve bu kişilerin sınırdışı veya iade edilmeleri engellenmiştir.

Bu konudaki en temel uluslararası metin, 1951 Tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna İlişkin Cenevre Sözleşmesi'dir. Bu Sözleşme'nin 33. maddesinde, *"Hiçbir Taraf Devlet, bir mülteciyi, ırkı, dini, tâbiyeti, belli bir sosyal gruba mensubiyeti veya siyasi fikirleri dolayısıyla hayatı ya da özgürlüğü tehdit altında olacak ülkelerin sınırlarına, her ne şekilde olursa olsun geri göndermeyecek veya iade etmeyecektir."* hükmü yer almaktadır. Bu hükümlerle, maruz kaldıkları zulüm sebebiyle kendi ülkelerini terk etmek zorunda kalan ve bu sebeple kendi devletin yasal korumasından yararlanamayan kişilere uluslararası koruma sağlanmakta ve Sözleşmeye taraf devletlere, ülkelerinde bulunan mültecileri geri göndermeme yükümlülüğü yüklenmektedir.

Doktrinde "non-refoulement ilkesi" olarak adlandırılan bu ilkeye, daha sonra hazırlanan pek çok uluslararası sözleşmede de yer verilmiştir. Bunlar arasında özellikle; İşkenceye ve Zalimane Gayriinsani veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı BM Sözleşmesi, Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi, Sınırötesi Organize Suçlara İlişkin BM Sözleşmesi sayılabilir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin de, açıkça söz edilmese bile zımnen bu ilkeyi içerdiği ifade edilmektedir. Uluslararası sözleşmelerde yaygın bir şekilde yer verilmiş olması da dikkate alınarak söz konusu ilkenin "uluslararası örf ve adet hukuku kuralı" olduğu, hatta ilkenin "jus cogens" niteliği taşıdığı belirtilmektedir.

1951 Tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne göre, geri gönderme yasağı mülteci statüsüne sahip olan kişiler için geçerli

Extradition of offenders refers to the delivery of a person, against whom an investigation or prosecution is carried out or who is convicted for an offence committed in another country, to the country in question on account of a legal procedure. Deportation, however, is the removal of non-citizens deemed risky as a means of ensuring national security and public order of a State. The common ground of extradition and deportation is that it cannot be imposed upon citizens but, is only applicable to non-citizens. However, the return of persons who are non-citizens and are in danger of being exposed to an infringement of basic human rights may be prohibited by granting them a refugee status, etc or prohibited return and placed under international protection.

The key international document on this matter is the 1951 Geneva Convention on the Status of Refugees. Article 33 of the Convention included the provision, "No Contracting State shall expel or return a refugee in any manner whatsoever to the frontiers of territories where his life or freedom would be threatened on account of his race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion." This provision ensures that persons who are forced to flee from their countries due to persecution and are no longer able to receive protection from their own country are accorded international protection and States who are party to the Convention have the obligation to not return refugees in their own countries.

This principle, referred to as the "non-refoulement principle" in the doctrine, has also been featured in a number of international conventions. These include the UN Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, the European Convention on Extradition, UN Convention Against Transnational Organized Crimes. The European Convention on Human Rights implicitly includes this principle even though it is not explicitly stated. Considering that it is widely used in international conventions, the said principle is known as the "rule of customary international law" and that it bears the attribute of "jus cogens."

According to the 1951 Geneva convention, the prohibition of return will apply to persons with a refugee status. As per Article 1 of the Convention, the term refugee applies to any person who, as a result of events occurring before

olacaktır. Sözleşme'nin 1. maddesinin 2. fıkrasına göre; 1 Ocak 1951'den önce meydana gelen olaylar sonucunda ve ırkı, dini, tabiiyeti, belli bir toplumsal gruba mensubiyeti veya siyasi görüşleri yüzünden zulme uğrayacağından haklı sebeplerle korktuğu için, vatandaşı olduğu ülkenin dışında bulunan ve bu ülkenin korumasından yararlanamayan ya da söz konusu korku nedeniyle yararlanmak istemeyen yahut tabiiyeti olmayan ve bu tür olaylar sonucu önceden yaşadığı ülkenin dışında bulunan, oraya dönemeyen yahut da söz konusu korku nedeniyle dönmek istemeyen kişiler mülteci olarak kabul edilmiştir.

Ancak sözleşmeye katılan ülkelere, mülteci statüsünün kapsamını belirlemek açısından yer ve zaman yönünden sınırlama getirme imkanı verilmiştir. Ülkemiz de Sözleşmenin 42. maddesi ile verilen bu imkan doğrultusunda, "1 Ocak 1951 tarihinden önce cereyan eden hadiseler dolayısıyla Avrupa'dan gelenler" in mülteci sayılacağını beyan etmiştir.

Daha sonra hazırlanan, 1967 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumlarına Dair New York Protokolü ile, 1951 Tarihli Cenevre Sözleşmesi'nde öngörülen zaman sınırlaması kaldırılmıştır. Bununla birlikte Ülkemiz bu Protokolü onaylarken coğrafi sınırlamayı saklı tutmuştur. Böylece, Türkiye her hangi bir zaman sınırlaması olmaksızın, sadece Avrupa'da cereyan eden hadiseler dolayısıyla Ülkemize gelenleri mülteci olarak kabul edeceğini açıklamıştır.

Konuya ilişkin olarak hukukumuzdaki temel hükümler, 6458 sayılı "Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nda (YUKK) bulunmaktadır. Bu kanundaki düzenlemeler yukarıda değinilen uluslararası sözleşme hükümleri ile uyumlu bir şekilde kaleme alınmıştır. Şöyle ki; YUKK'na göre, kişinin mülteci veya benzer bir statüyü kazanabilmesi için "ırkı, dini, tabiiyeti, belli bir toplumsal gruba mensubiyeti veya siyasi düşüncelerinden dolayı zulme uğrayacağından haklı sebeplerle korktuğu için vatandaşı olduğu ülkenin dışında bulunan ve bu ülkenin korumasından yararlanamayan ya da söz konusu korku nedeniyle yararlanmak istemeyen yabancı veya bu tür olaylar sonucu önceden yaşadığı ikamet ülkesinin dışında bulunan, oraya dönemeyen veya söz konusu korku nedeniyle dönmek istemeyen vatansız kişi" olması gerekmektedir. Eğer bu kapsama giren kişi "Avrupa ülkelerinde meydana gelen olaylar nedeniyle" söz konusu durumda ise mülteci (YUKK m. 61), "Avrupa ülkeleri dışında meydana gelen olaylar sebebiyle" söz konusu durumda ise şartlı mülteci (YUKK m. 62) sayılacaktır.

YUKK'nın yürürlüğe girmesinden önceki dönemde uygulanan ve kısaca Göç Yönetmeliği olarak adlandırılan konuya ilişkin 1994 tarihli Yönetmelikte şartlı mülteci

1 January 1951 and owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of his former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it.

However, States acceding to the Convention have been given the opportunity to place geographic and temporal limitations in order to designate the scope of the refugee status. According to Article 42 of the3 convention, Turkey has declared that "persons fleeing events occurring before January 1 1951 and within Europe shall be deemed as a refugee.

With the 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees, which was prepared at a later date, lifted temporal restrictions anticipated in the 1951 Geneva Convention. Turkey has retained the rights to geographic limits when ratifying this Protocol. Hence, Turkey has declared to deem, without placing any temporal limitations, those fleeing from events occurring in Europe as refugees.

The basic provisions of our law as regards this matter can be found in Law 6458 on Foreigners and International Protection. The regulations in this law have been amended in accordance with the provisions of the international convention referred to above. Namely, for a person, according to the Law on Foreigners and International Protection, to be granted refugee status or the like, that person must "owing to well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion, is outside the country of his nationality and is unable or, owing to such fear, is unwilling to avail himself or herself of the protection of that country; or who, not having a nationality and being outside the country of former habitual residence as a result of such events, is unable or, owing to such fear, is unwilling to return to it" (Article 62) and those who have experienced these "as a result of events occurring outside European countries" shall be allowed conditional refugee status (Article 62).

The 1994 Immigration Act, which was implemented during the period before the Law on Foreigners and International Protection entered into force, does not include the notion of conditional refugee and instead, uses the term asylum seeker. The term asylum seeker, in resources on international law, is used for refugees applicants whose procedures have not been concluded yet.

kavramına yer verilmemekte ve bunun yerine sığınmacı kavramı kullanılmaktaydı. Uluslararası hukuk literatüründe ise sığınmacı kavramı, mültecilik başvurusu yapmış olmakla beraber henüz işlemleri tamamlanmamış kişiler için kullanılmaktadır.

YUKK'na göre, mülteci veya şartlı mülteci olmadığı halde kendilerine korunma sağlanan üçüncü grup yabancılar da bulunmaktadır. Bunlar, YUKK m. 63'te; "(1) Mülteci veya şartlı mülteci olarak nitelendirilemeyen, ancak menşe ülkesine veya ikamet ülkesine geri gönderildiği takdirde; a) Ölüm cezasına mahkûm olacak veya ölüm cezası infaz edilecek, b) işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya muameleye maruz kalacak, c) Uluslararası veya ülke genelindeki silahlı çatışma durumlarında, ayırım gözetmeyen şiddet hareketleri nedeniyle şahsına yönelik ciddi tehditle karşılaşacak, olması nedeniyle menşe ülkesinin veya ikamet ülkesinin korumasından yararlanamayan veya söz konusu tehdit nedeniyle yararlanmak istemeyen yabancı ya da vatansız kişi" olarak tarif edilmiştir. Bunlar zaman zaman "B statülü mülteci" olarak da adlandırılmaktadır.

Mülteci, şartlı mülteci veya kendilerine uluslararası koruma sağlanan diğer kişilerin geri gönderilmesi YUKK'nun 4. maddesinde yasaklanmıştır.

"Non-refoulement ilkesi"nin sadece sınırdışı işlemlerini değil, aynı sonucu doğuran suçlu iadesi vb. bütün işlemleri kapsadığı belirtilmektedir. Zaten benzer düzenlemelere, ifade şeklinde bazı farklılıklar bulunmakla beraber, suçluların iadesine Dair Avrupa Sözleşmesi (SİDAS) ve suçluların iadesine dair mevzuatımızda da yer verilmiştir.

SİDAS'ın 3. maddesine göre; "(...) Kendisinden iade talep edilen taraf, (...) vâki iade talebinin bir şahsı ırk, din, milliyet veya siyasî kanaat cihetinden takip veya cezalandırmak gayesiyle yapıldığına veya bu şahsın vaziyetinin bu sebeplerden biri dolayısı ile ağırlaşabileceğine dair ciddi sebepler mevcut olduğuna kanaat hâsıl ettiği takdirde" kişiyi iade etmeyecektir. Sözleşme'de bazı istisnaları öngörülen bu hüküm ile, Non-refoulement ilkesi SİDAS'a da yansıtılmıştır.

23.04.2016 tarihinde kabul edilen ve iç hukukumuz açısından konuyu düzenleyen 6706 sayılı Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu'nun, "Adli iş birliği

According to the Law on Foreigners and International Protection there is a third group of foreigners who have neither been granted refugee nor conditional refugee status. As per Article 63 of the Law, these persons are referred to as "(1) persons, who neither could be qualified as a refugee nor as a conditional refugee, if returned to the country of origin or country of habitual residence would: a) be sentenced to death or face the execution of the death penalty; b) face torture or inhuman or degrading treatment or punishment; c) face serious threat to himself or herself by reason of indiscriminate violence in situations of international or nationwide armed conflict; and therefore is unable or for the reason of such threat is unwilling, to avail himself or herself of the protection of his country of origin or country of habitual residence." These persons are, now and then, recognized as "B-Status refugees."

Article 4 of the Law on Foreigners and International Protection prohibits the return of refugees, conditional refugees or those who have been granted international protection.

It should be noted that the Principle of Non-refoulement not only encapsulates the deportation process but all return procedures that cause the same results as that of return, etc. Similar regulations, with differences in expression of terms, have been included in the European Convention on Extradition and in the legislation on extradition.

As per Article 3 of the European Convention on Extradition, "(...) if the requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons," extradition shall not be granted. With some exceptions foreseen to the provision in the convention, the principle of Non-refoulement is also included in the European Convention on Extradition.

Article 4 entitled "Rejection of requests for judicial cooperation" and Article 11 entitled "Cases requiring the rejection of extradition" of Law 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters, which was adopted on 23.04.2016 and which regulated the matter in Turkish national law, provides that requests for

taleplerinin reddi" başlıklı 4. maddesi ile "İadenin kabul edilemeyeceği hâller" başlıklı 11. maddesinde; "(...) kişinin ırkı, etnik kökeni, dini, vatandaşlığı, belli bir sosyal gruba mensubiyeti veya siyasî görüşleri nedeniyle bir soruşturma veya kovuşturmaya maruz bırakılacağına veya cezalandırılacağına ya da işkence veya kötü muameleye maruz kalacağına dair inandırıcı nedenlerin bulunması, (...) hâllerinde" adli yardımlaşma veya iade taleplerinin kabul edilmeyeceği açıklanmıştır. Kanun'un 11. maddesinde ayrıca; "(...) İade talebinin, ölüm cezası veya insan onuru ile bağdaşmayan bir ceza gerektiren suçlara ilişkin olması" halinde de, iade talebinin ancak talep eden devlet tarafından, öngörülen cezanın infaz edilmeyeceğine dair yeterli teminat verilmesi hâlinde kabul edilebileceği belirtilmektedir. Böylece yukarıda bahsedilen uluslararası sözleşmeler ile uyumlu bir düzenleme yapılmıştır.

Ülkemizde sınırdışı işlemleri İçişleri Bakanlığı tarafından, suçluların iadesi işlemleri ise Adalet Bakanlığı tarafından yürütülmektedir. Bu sebeple uygulamada geri gönderme ve iade yasağı, sınırdışı işlemlerinde İçişleri Bakanlığı tarafından, iade sürecinde ise Adalet Bakanlığı ve iade yargılamasını yapan adli merciler tarafından dikkate alınacaktır.

Ancak geri gönderme yasağının gündeme gelebilmesi için, öncelikle kişinin kendisine uluslararası koruma sağlanması yönünde bir başvuruda bulunması ve bunun kabul edilmiş olması gerekir. Yani İçişleri Bakanlığı tarafından kişinin mültecilik, şartlı mültecilik veya ikincil koruma talebinin kabul edilmesi gerekmektedir.

Oysa kişinin iade edilmemesi için kendisinin böyle bir başvuruda bulunmasına gerek bulunmadığı gibi, her hangi bir makam tarafından kendisine böyle bir resmi sıfat verilmesine gerek de yoktur. İade sürecinde iade yargılamasını yapan adli mercii veya merkezi makamın, iade yasaklarının bulunduğu yönünde bir tespitin bulunması yeterlidir.

Diğer yandan iade sürecinde, iade yargılamasını yapan ağır ceza mahkemesinin kişinin iade edilebilir olduğuna karar vermesinden sonra, iade işleminin gerçekleştirilebilmesi için 6706 sayılı Kanun'un 19. maddesi gereğince İçişleri Bakanlığından görüş alınmaktadır. Ayrıca, 6706 sayılı Kanun'un 12. maddesinde; "(1) Yabancı, iade sürecinde Merkezî Makamın görüşü alınmadan sınır dışı edilemez. (2) Yabancı, Merkezî Makamın görüşü alınmadan, iade talebi reddedilen devlete sınır dışı edilemez." hükmüne yer verilmiştir. Böylece geri gönderme yasağı açısından, Adalet Bakanlığı tarafından takip edilen iade süreci ile, İçişleri Bakanlığı tarafından takip edilen sınırdışı işlemleri arasında koordinasyon sağlanmış olmaktadır.

judicial cooperation and extradition shall be rejected in cases where, "Convincing grounds are available that the person subject to the request would be exposed to an investigation or prosecution or be punished or be exposed to torture or ill treatment because of his/her race, ethnic origin, religion, nationality, his/her connection to a certain social group or political opinions." Furthermore, in Article 11 it is indicted that in cases where "The request for extradition is related to offences which require capital punishment or a sentence incompatible with human dignity," the request for extradition shall be accepted provided that the Requesting State provides sufficient guarantee not to execute the stipulated sentence. Thereby, an arrangement compatible with the above-mentioned international conventions has been made.

In Turkey, deportation procedures are carried out by the Ministry of Interior and extradition by the Ministry of Justice. For this reason, prohibitions of expulsion and return shall be taken into consideration by the Ministry of Interior during deportation procedure and during the process of extradition by the Ministry of Justice and judicial authorities who conduct the extradition proceedings.

For the prohibition of expulsion becomes a current issue, a person must first submit an application for international protection which must be approved. In other words, the Ministry of Interior should approve the applicant's status as refugee, conditional refugee or request for secondary protection.

While there is no need for a person to submit an application himself for extradition, it is also unnecessary for any authority to accord him with an official status. It is sufficient for the judicial authority or central authority conducting the extradition proceeding during the process of extradition to provide information that prohibitions of extradition are present.

On the other hand, during the extradition procedure, after the assize court conducting the extradition proceeding rules that the person can be extradited, The Ministry of Interior is consulted, as per Article 19 of Law No. 6706, for the extradition process to be carried out. Article 12 of Law No. 6706 includes the provision, " (1) The foreigner may not be deported without taking the opinion of the Central Authority during the process of extradition. (2) The foreigner may not be deported, without taking the opinion of the Central Authority, to the State whose request for extradition was rejected. Thus, in terms of expulsion, coordination is facilitated between by the Ministry of Justice, which attends to the return process, and the Ministry of Interior, which follows-up on the deportation process.

BAKAN GÜL, PAKİSTAN BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES THE PAKISTANI AMBASSADOR

Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül, 1 Şubat 2018 tarihinde Pakistan'ın Ankara Büyükelçisi Muhammed Sirus Seccad Gazi ve beraberindeki heyeti kabul etmiştir.

Minister of Justice Abdulhamit Gül, received on the 1st February 2018 the Pakistani Ambassador to Ankara Muhammed Sirus Seccad Gazi and the delegation accompanying him.

Yapılan görüşmede, adli konularda iki ülke arasındaki işbirliğinin geliştirilmesi meseleleri ele alınmış, kültürel, ekonomik ve adli konulardaki ilişkilerin daha da güçlendirilmesinin önemi vurgulanmıştır.

In the meeting, issues of developing cooperation in judicial matters between two countries were discussed and further strengthening cultural, economic and judicial relations was emphasized.

AVUSTRALYA BÜYÜKELÇİSİNİN BAKAN GÜL'Ü ZİYARETİ

THE AMBASSADOR OF AUSTRALIA VISITS MINISTER GÜL

Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül, 21 Şubat 2018 günü Avustralya'nın Ankara Büyükelçisi Marc Innes-Brown ve beraberindeki heyeti kabul etmiştir.

Minister Abdulhamit Gül received on the 21st February 2018 the Ambassador of Australia to Ankara, Marc Innes-Brown and his delegation.

İki ülke arasındaki tarihi bağların karşılıklı olarak vurgulandığı ziyarette, ikili ilişkilerin geliştirilmesi ve başta terörle mücadele ve suçluların iadesi olmak üzere adli iş birliğinin güçlendirilmesinin önemi üzerinde durulmuştur.

During the visit, historical ties between the two countries were mutually stressed and emphasis was laid on enhancing bilateral relations and strengthening judicial cooperation between the two countries particularly regarding fight against terrorism and extradition of offenders.

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL AZERBAJCAN'I ZİYARET ETTİ

MINISTER OF JUSTICE ABDULHAMİT GÜL'S VISIT TO AZERBAIJAN

Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül ile Türkiye-Azerbaycan Parlamentolararası Dostluk Grubu Başkanı Necdet Ünüvar, Türkiye Büyük Millet Meclisi Adalet Komisyonu Üyeleri Yıldız Seferinoğlu, Hilmi Bilgin ve Bakanlığımız temsilcilerinden oluşan heyet, Azerbaycan Adalet Bakanı Sayın Fikret Mammadov'un daveti üzerine 3 Nisan 2018 tarihinde Azerbaycan Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Heyet, ziyaret kapsamında Azerbaycan Cumhurbaşkanı Sayın İlham Aliyev'in kabulünün ardından Azerbaycan'ın Umum-millî Lideri Haydar Aliyev'in mezarını ve Şehitler Hiyabanı ve Türk Şehitliğini ziyaret etmiştir.

Upon the invitation of the Minister of Justice of Azerbaijan, Mr. Fikret Mammadov, a delegation comprised of Justice Minister Mr. Abdulhamit Gül, the Head of Turkey-Azerbaijan Inter-Parliamentary Friendship Group Necdet Ünüvar, Justice Commission Members Yıldız Seferinoğlu, Hilmi Bilgin and representatives of the Ministry, paid an official visit to Azerbaijan on 03 April 2018.

After having been received by the President of Azerbaijan İlham Aliev, the delegation visited the tomb of national leader Heydar Aliyev and the Turkish Cemetery.

Sayın Bakanımız ve beraberindeki heyet daha sonra Azerbaycan Adalet Bakanı Sayın Fikret Mammadov, Azerbaycan Yüksek Mahkeme Başkanı Sayın Ramiz Rzayev, Azerbaycan Başsavcısı Sayın Zakir Garalov ve Azerbaycan İçişleri Bakanı Ramil Usubov ile ayrı ayrı görüşmeler gerçekleştirmiştir.

The Minister and his accompanying delegation later held separate interviews with the Minister of Justice of Azerbaijan, Fikret Mammadov, President of the Supreme Court of Azerbaijan Mr. Ramiz Rzayev, Azerbaijan Chief Prosecutor Zakir Garalov and Azerbaijan Interior Minister Ramil Usubov.

Dostane ve samimi bir ortamda gerçekleşen görüşmelerde, ikili ilişkiler ile ülkelerarası adli iş birliği konuları ele alınarak Ülkemiz ve Azerbaycan arasında her alanda üst düzeyde olan işbirliğinin daha da geliştirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

Ziyaret çerçevesinde, Azerbaycan Adalet Bakanı Sayın Fikret Mammadov tarafından Bakanlığımız heyeti onuruna yemek tertip edilmiştir.

In the negotiations, which were held in a sincere and friendly atmosphere, the matters of bilateral relations and judicial cooperation between the countries were discussed and the parties agreed on furthering bilateral relations.

Within the framework of the visit, the Minister of Justice of Azerbaijan, Fikret Mammadov, held a dinner for honour of our Ministry's delegation.

BAKAN GÜL, BOSNA HERSEKLİ MEVKİDAŞI GRUSEBA'YI MİSAFİR ETTİ

MINISTER GÜL HOSTS HIS BOSNIA-HERZEGOVINAN COUNTERPART GRUBESA

Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, 26 Mart 2018 tarihinde, Bosna Hersek Adalet Bakanı Josip Grubesa ile bir araya gelmiştir.

Dost iki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağların karşılıklı olarak vurgulandığı ziyarette, ikili ilişkilerin geliştirilmesi ve başta terörle mücadele olmak üzere suçluların iadesi ve diğer alanlardaki adli işbirliğinin güçlendirilmesinin önemi belirtilmiştir.

On 26th March 2018, Minister of Justice Abdulhamit Gül met his counterpart from Bosnia-Herzegovina Josip Grubesa.

The historical and cultural ties between the two friendly countries were mutually emphasized at the meeting and the matters of strengthening bilateral relations, combating terrorism and strengthening judicial cooperation in the area of extradition were discussed.

AZERBAIJAN YARGITAY BAŞKANI'NIN ZİYARETİ

VISIT OF THE PRESIDENT OF THE AZERBAIJANI COURT OF CASSATION

Azerbaycan Yargıtay Başkanı Ramiz Rzayev, Azerbaycan Ülke Başsavcısı Vekili Namig Asgarov ve beraberlerindeki heyet 5 Mart 2018 tarihinde Sayın Bakanımız Abdulhamit Gül'ü ziyaret etmiştir.

Görüşmede iki ülke arasındaki adli ilişkiler, ülkeler arası adli yardımlaşma ile diğer konular ele alınmış, iki devlet tek millet anlayışı çerçevesinde ikili ilişkilerin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Söz konusu toplantıda Yargıtay Birinci Başkanı İsmail Rüştü Cirit, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Mehmet Akarca, Müsteşar Yardımcısı Mustafa Erol da hazır bulunmuştur.

An Azerbaijani delegation led by the President of the Supreme Court of Azerbaijan Mr. Ramiz Rzayev and the Deputy Prosecutor General of Azerbaijan Namig Asgarov, visited on 05 March 2018 the Minister of Justice Abdulhamit Gül.

During the talks, judicial relations between the two countries, judicial cooperation and other topics were discussed, within the framework of the understanding of "two states, one nation", the parties agreed on furthering bilateral relations.

The meeting was attended also by the First President of the Court of Cassation İsmail Rüştü Cirit, Chief Public Prosecutor of Supreme Court Mehmet Akarca and Deputy Undersecretary Mustafa Erol.

ADALET BAKANI ABDULHAMİT GÜL'ÜN KOPENHAG ZİYARETİ

Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, 12 Nisan 2018 tarihinde Danimarka'nın başkenti Kopenhag'ta gerçekleştirilen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Sisteminin Reformu konulu İnsan Hakları Sözleşmesinin Reformu Yüksek Düzeyli Konferansı'na katıldı.

47 Avrupa Konseyi üyesi ülkenin katıldığı konferansta bir konuşma yapan Sayın Gül, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin önemi ve reform ihtiyacına değindi.

Bakan Gül konuşmasında ayrıca Türkiye'nin bir yandan düzensiz göçleri engelleyerek 4 milyonu aşkın göçmene kucak açtığını diğer yandan da FETÖ, DEAŞ, PKK/PYD/YPG, DHKP-C başta olmak üzere birden fazla terör örgütüyle mücadele ettiğini vurgulayarak tüm ülkelerin bu konuda duyarlı olması gerektiğini kaydetti.

Konferansta ikili temaslar da gerçekleştiren Sayın Gül Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi Başkanı Sayın Michele Nicoletti, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Sayın Thorbjørn Jagland ve Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri Sayın Dujan Mijatovic ile görüştü.

Sayın Bakan ayrıca Danimarka Adalet Bakanı Soren Pape Poulsen, Almanya Adalet Bakanı Katarina Barleyve konferansa katılmak üzere Kopenhag'a giden Gürcistan Adalet Bakanı Tea Tsulukiani ile ayrı ayrı ikili görüşmeler gerçekleştirerek muhatap bakanlar ile ülkelerimiz arasındaki adli işbirliği konularını ele aldı.

MINISTER ABDULHAMİT GÜL'S VISIT TO COPENHAGEN

Mr. Abdulhamit Gül attended the High Level Conference on the Reform of the Human Rights Convention entitled the Reform of the European Convention on Human Rights System held in Copenhagen, Denmark, on 12 April 2018.

Mr. Gül, who gave a speech at the conference attended by 47 member states of the Council of Europe, noted the significance of the European Court of Human Rights and touched upon the need for reform.

In his speech, Mr. Gül also emphasized the fact that Turkey embraced more than 4 million immigrants by preventing irregular migration and also fought against multiple terrorist organizations such notably FETO, DEAS, PKK/PYD/YPG and DHKP and that all nations should be sensitive in this matter.

Gül, also had bilateral meetings with Mr. Michele Nicoletti, the President of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe (PACE), Mr. Thorbjørn Jagland, Secretary General of the Council of Europe and Dujan Mijatovic, Council of Europe Commissioner for Human Rights.

Mr. Minister also had separate bilateral meetings with Søren Paper Poulsen, Denmark's Minister of Justice, Katarina Barley, Minister of Justice of Germany, and Tea Tsulukiani Minister of Justice of Georgia, who visited Copenhagen to attend the meeting. During the meetings, Mr. Minister addressed matters pertaining to judicial cooperation between the respective countries with his counterparts.

BAKAN GÜL, FİLİSTİN DEVLETİ BAŞSAVCISI İLE GÖRÜŞTÜ

MINISTER GÜL MEETS THE ATTORNEY GENERAL OF THE STATE OF PALESTINE

Filistin Devleti Başsavcısı Sayın Dr. Ahmed Mohammad Barrak Binhamad ve beraberindeki yargı heyeti 16 Şubat 2018 tarihinde Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül'ü ziyaret etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Mehmet Akarca'nın da iştirak ettiği görüşmede, adli işbirliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuş ve ikili ilişkilerin geliştirilmesi hususunda görüş birliği teyit edilmiştir.

Chief Public Prosecutor of the State of the Palestine Dr. Ahmad Mohammad Barrak Bin Hamad and his accompanying delegation of judiciaries paid a visit on 16 February 2018 to Minister Abdulhamit Gül.

During the meeting, which was also attended by the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation, Mehmet Akarca, ideas on judicial cooperation were exchanged and the participants agreed on furthering bilateral relations.

BAKAN GÜL BELÇİKA'NIN ANKARA BÜYÜKELÇİSİ'Nİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES THE AMBASSADOR OF BELGIUM TO ANKARA

Belçika'nın Ankara Büyükelçisi Sayın Michel Malharbe, 8 Mart 2018 tarihinde Sayın Bakanımıza tanışma ve nezaket ziyaretinde bulunmuştur.

On 08 March 2018 the Ambassador of Belgium to Ankara Michel Malharbe paid an introductory and courtesy visit to the Minister.

Görüşmede ikili ilişkiler, ülkeler arası adli yardımlaşma ile çeşitli konular ele alınarak, terörizmle mücadele ve adli işbirliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuş ve ikili ilişkilerin geliştirilmesi hususu değerlendirilmiştir.

The issues discussed at the meeting were bilateral relations, international judicial assistance and various judicial matters. Ideas were exchanged on combating terrorism and judicial assistance and the matter on developing bilateral relations was assessed.

KAZAKİSTAN CUMHURİYETİ BAŞSAVCI BİRİNCİ YARDIMCISININ ZİYARETİ

VISIT OF THE DEPUTY CHIEF PUBLIC PROSECUTOR OF KAZAKHISTAN REPUBLIC

Adalet Bakanımız Sayın Abdulhamit Gül, Kazakistan Cumhuriyeti Başsavcı Birinci Yardımcısı Sayın Gizzat Nurdauletov ve beraberindeki heyeti 18 Nisan 2018 tarihinde kabul etmiştir.

Görüşmede iki ülke arasındaki dostane ilişkilerin önemine vurgu yapılarak ülkeler arasındaki adli işbirliği konuları ele alınmış ve mevcut ilişkinin daha da geliştirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

Konuk heyetin ziyareti kapsamında ayrıca Müsteşar Yardımcısı Sayın Musa Heybet'in başkanlığında ülkeler arasındaki adli işbirliği konularına ilişkin heyetler arası görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

Mr. Abdulhamit Gül received Mr. Gizzat Nurdauletov, the First Deputy of the Chief Public Prosecutor of the Republic of Kazakhstan, and his accompanying delegation on 18 April 2018.

Mr. Gül and Mr. Nurdauletov noted the cordial and friendly relations between the two countries, exchanged views on judicial cooperation and agreed on further expanding the ongoing relations between their respective countries.

During the meetings between delegations, headed by the participation of Deputy Undersecretary Mr. Musa Heybet, matters pertaining to judicial cooperation between the two countries were deliberated between the delegations.

BİRLEŞİK KRALLIK ANKARA BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

VISIT OF THE AMBASSADOR OF THE UNITED KINGDOM TO ANKARA

Birleşik Krallık'ın Ankara Büyükelçisi Sayın Dominick Chilcott, 15 Mart 2018 tarihinde Sayın Bakanımıza tanışma ve nezaket ziyaretinde bulunmuştur.

On 15 March 2018, the U.K. Ambassador to Ankara, Sir Dominick Chilcott, paid an introductory and courtesy visit to the Minister.

Olumlu bir atmosfere gerçekleşen görüşme sırasında, karşılıklı adli ilişkiler ve terörle mücadele konuları gündeme gelmiştir.

During the meeting, which was held in an positive atmosphere, matters concerning judicial relations and combating terrorism were addressed

JAPONYA BÜYÜKELÇİSİNİN BAKAN GÜL'Ü ZİYARETİ

THE VISIT TO MINISTER GÜL BY JAPANESE AMBASSADOR

Japonya'nın Ankara Büyükelçisi Sayın Akio Miyajima, 23 Mart 2018 tarihinde Sayın Bakanımıza tanışma ve nezaket ziyaretinde bulunmuştur.

İki ülke arasındaki tarihi bağların dile getirildiği görüşmede, ülkeler arası adli yardımlaşma ile diğer adli konular ele alınarak karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuştur.

On 23 March 2018, Japan's Ambassador to Ankara, Akio Miyajima, paid an introductory and courtesy visit to the Minister.

During the meeting in which the historic and cultural ties between the two countries were noted, judicial assistance and other judicial matters were addressed and ideas were exchanged.

BAKAN YARDIMCISI UÇAR'IN YUNANİSTAN ZİYARETİ

DEPUTY MINISTER UÇAR'S GREECE VISIT

Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Bilal UÇAR ve beraberindeki heyet, ülkemiz ile Yunanistan arasında özellikle terör suçlarına dair güncel iade talepleri ile diğer adli işbirliği konularını görüşmek üzere Atina'ya 23-24 Ocak 2018 tarihlerinde bir çalışma ziyareti gerçekleştirmiştir.

Heyet, ziyaret kapsamında Yunanistan Adalet Bakanı Sayın Stavros KONTONİS ve Kamu Düzeni Bakan Vekili Sayın Nikolaos TOSKAS'a nezaket ziyaretinde bulunmuştur.

The Deputy Minister of Justice Mr. Bilal Uçar and his accompanying delegation paid a working visit to Athens on 23 and 24 January 2018, with the purpose of discussing current requests for extradition, pending between the two countries, particularly concerning terror-related crimes.

During the visit, the delegation paid a courtesy visit to the Greek Justice Minister Stavros Kontonis and to the Deputy Minister for Public Order, Mr. Nikolaos Toskas.

ADLÎ İŞBİRLİĞİ TÜRÜ VE YÖNTEMİNİN BELİRLENMESİNDE MERKEZÎ MAKAMIN YETKİSİ

THE POWER OF THE CENTRAL
AUTHORITY IN DETERMINATION OF THE
TYPE AND METHOD OF JUDICIAL COOPERATION

Abdullah MURAT
Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Suç ve suçlulukla ulusal düzeyde ve küresel ölçekte etkin bir mücadele için, özellikle sınır aşan suçlar bakımından ülkeler, her geçen gün daha fazla işbirliğine ihtiyaç duymaktadır.

Ülkeler ihtiyaç duydukları bu işbirliğinin hukuki zeminini tesis etmek ve mevcut olanları daha da güçlendirmek amacıyla ikili ve çok taraflı anlaşmalara taraf olmaktadır.

Ülkemiz cezai konularda bahse konu işbirliğinin gereği olarak ikili ve çok taraflı bir çok uluslararası sözleşmenin tarafı olmuştur. İç hukukumuzda ise 6706 sayılı Cezai Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu ile bu işbirliğinin daha etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesinin temini için Merkezi Makama bir takım görev ve yetkiler verilmiştir. Bu çalışmada Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer verilen ve uygulanacak adli işbirliği türlerine ve izlenecek yöntem karar verme yetki ve görevi üzerinde durulacaktır.

Söz konusu düzenleme ile en nihayetinde Merkezi Makamın, uluslararası adli işbirliği konularındaki bilgi ve tecrübe birikimi sayesinde, adli mercilere mümkün olduğunca yardımcı olması hedeflenmiştir. Çünkü, örneğin bir soruşturma veya kovuşturma kapsamında şüpheli ve sanıkların buldukları ülkelerden iadeleri gündeme geldiğinde söz konusu talebin yerine getirilip getirilemeyeceği Merkezi Makamca daha sağlıklı değerlendirilme imkanı bulunmaktadır. Dolayısıyla, uluslararası adli işbirliği kapsamındaki işlemlerin daha az emek ve masraf ile daha kısa sürede sonuçlandırılması ve böylece soruşturma ve kovuşturmanın bir an evvel neticelendirilerek suç faillerinin adaletten kaçmalarının önlenmesi bakımından söz konusu hüküm isabetli bir düzenleme olmuştur.

Bahse konu maddede adli işbirliği türlerinin ne olduğu veya izlenecek yöntemden ne kastedildiği açıklanmamıştır. Madde gerekçesinde ise bu hususta bir açıklama yapılmamış, ancak merkezi makamın bu görev ve yetkisini, milletlerarası anlaşmalarda yer alan hükümler ile mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde ilgili mevzuatta yer alan düzenlemelere göre yerine getireceği ifade edilmiştir. Bununla birlikte, Genel Gerekçe’de uluslararası adli işbirliğinden ne anlaşılması gerektiği açıkça belirtilmiştir. Buna göre uluslararası adli işbirliği; adli yardımlaşma (istinabe), suçluların iadesi (geri verme), soruşturma ve kovuşturmanı devri, infazın devri ve hükümlülerin nakli konularını kapsamaktadır. Dolayısıyla, Kanunun 3/1-b maddesindeki adli işbirliği türlerinden, Genel Gerekçede ifade edilen temel adli işbirliği müesseseleri kastedilmektedir. Adli işbirliği yöntemleri konusunda ise bu kapsamda olabilecek diğer talep çeşitleri ve adli yardımlaşma unsurları anlaşılmalıdır.

Countries now feel a greater urgency for collaboration to effectively combat crime and criminality at a national and global scale, particularly in terms of addressing transnational crimes. In order to establish the legal basis for this desired cooperation and to further strengthen existing ones, countries have become parties to bilateral and multilateral agreements.

Turkey is party to several bilateral and multilateral international agreements that are the prerequisites of cooperation in criminal matters. In Turkish national law, the Central Authority has been equipped authorities and responsibilities with Law No. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters to assure that cooperation is effectively and efficiently carried out. This study will focus on the types of judicial cooperation that is to be exercised and the power and duty of decision making upon the method to be followed as stated in subparagraph (b) of the first paragraph of Article 3 of the Law.

The ultimate aim of the said regulation is to grant judicial authorities assistance from the Central Authority by utilizing its vast knowledge and experience on international judicial cooperation. This is because the Central Authority can offer a sound appraisal on whether a request for extradition is possible in cases where the extradition, within the scope of an investigation or prosecution, of a suspect or an accused person from the country they are presently at comes to the fore. The provision is therefore an appropriate regulation which ensures that procedures within the scope of international judicial cooperation are concluded in a shorter time, with less labor and cost and thus, preventing criminal offenders from fleeing justice by bringing investigations and prosecutions to an immediate closure.

The said Article does not provide a clarification as regards the types of judicial cooperation nor does it expound on the methods to be followed. No explanation concerning this issue has been provided through the reasoning of the Article however, it is stated that the Central Authority shall fulfill its duty and competences in accordance with the provisions stated in international agreements and regulations in the relevant legislation within the framework of the principle of reciprocity. However, the General Preamble explicitly states what is to be understood by international judicial cooperation. Accordingly, international judicial cooperation constitutes judicial assistance (rogatory), extradition (return), transfer of investigation and prosecution, transfer of execution and sentenced person. Thus, what is to be meant by the types of judicial cooperation stated in Article 3/1-b of the Law is the judicial cooperation as expressed in the General Preamble. Methods of judicial cooperation however, implies other types of requests and elements of judicial assistance.

Ülkemizde bir adli merciin, soruşturma veya kovuşturmayı tamamlamak veya kesinleşmiş bir cezanın infazını sağlamak üzere birden fazla adli işbirliği mekanizmasından birine başvurması gündeme geldiğinde, bunlardan hangisine başvurulacağı konusunda tereddüde düşerse, her zaman Merkezi Makamın görüşüne başvurması mümkündür. Örneğin, kasten adam öldürme suçundan yürütülmekte olan bir soruşturmada kaçak olan şüphelinin hangi ülkede bulunduğu biliniyorsa şüphelinin adli yardımlaşma yoluyla ifadesi alınabileceği gibi şahsın bulunduğu ülkeden iadesi de istenebilir. Aynı durumda şartlarının bulunması halinde soruşturmanın devri de gündeme gelebilecektir. Söz konusu adli işbirliği türlerinden hangisinin uygulanacağı, öncelikle adli merci tarafından değerlendirilecek, tereddüde düşülen hususlarda Merkezi Makamdan görüş alınabilecektir.

Burada hemen belirtmek gerekir ki, adli merciler yargı yetkisini kullanırken tarafsızlık ve bağımsızlık ilkesi çerçevesinde hareket ederler. Merkezi Makamın uluslararası adli işbirliğinde üstlendiği rol ise edinilen tecrübe ve bilgilerden de istifade ederek, adli işbirliğinin; milli menfaatlere, ülkenin dış politikasına ve mütekabiliyet ilkesine uygunluğunun gözetilmesi suretiyle etkin ve verimli bir şekilde sürdürülmesini sağlamaktır. Diğer deyişle, Merkezi Makamın yetkileri izlenecek yol ve yöneme ilişkin olup, doğrudan yargı yetkisinin kullanılmasına, bu anlamda delillerin serbestçe takdirine temas etmemektedir.

Adli makamlar yukarıdaki örnekte başvuracakları adli işbirliği yöntemini belirlerken kanun ve uluslararası sözleşmelerde yer verilen bir takım hükümlerden yararlanacaklardır. Bu kapsamda, Kanun'un 3 üncü maddesinin altıncı fıkrasında önemli bir düzenlemeye yer verilmiştir. Buna göre Merkezi Makam, adli makamlardan gelen talepleri değerlendirirken, suçun ağırlığı ile, harcanacak emek, mesai ve masraf arasında açık bir orantısızlık olduğunu tespit ederse talebi geri çevirebilecektir. Aynı şekilde adli işbirliği talebi bir devletin sürekli şekilde yerine getirmekten imtina ettiği bir konuya ilişkin ise Merkezi Makam bu talebi ilgili ülkeye göndermeyebilir. Örneğin, muhatap ülkenin belli bir değer altındaki uyumsuzluklara yada tehdit, hakaret veya hafif yaralama gibi basit suçlara ilişkin adli yardımlaşma taleplerini sürekli olarak yerine getirmediği durumlarda, talebin yabancı ülkeye gönderilmesi zaman ve emek kaybına yol açacaktır. Bu nedenle, yabancı ülkenin söz konusu tavrından haberdar olan Merkezi Makam talebi yabancı adli makama iletmeyerek, adli yardımlaşma seçeneği yerine şartlarının bulunması halinde soruşturma veya kovuşturmanın devrinin de düşünülebileceğini adli mercie hatırlatabilir.

Kimi ülkelere şüpheli ve sanık beyanlarının alınmasına yönelik adli yardımlaşma talepleri çeşitli gerekçelerle yerine getirilmemektedir. Bu nedenle, savcılık ve mahkemelerce iletilen benzer mahiyetteki adli yardımlaşma talepleri ilgili ülkeye gönderilmeyerek adli makama iade edilmektedir. Söz konusu iade yazılarında Kanunun 3/1-

Should there arise a situation where a judicial authority may appeal to multiple mechanisms for judicial cooperation to conclude an investigation or prosecution or the execution of a finalized sentence and should hesitate which mechanism to apply to, it is always possible for the judicial authority to consult the Central Authority. For example, if the whereabouts of the suspect who is a fugitive during an investigation that is carried out against him for the offence of willful murder is known, his statement may not only be taken by way of judicial assistance but, his extradition may also be requested from that country where he is presently located. In a like situation, the transfer of investigation may also be proposed. The judicial authority will initially determine the method of judicial cooperation to be followed and when in doubt, the opinion of the Central Authority shall be sought.

It should be noted that, when judicial authorities exercise jurisdiction, they act in accordance with the principles of impartiality and independence. Availing itself of prior experience and knowledge, the role that the Central Authority assumes in international judicial cooperation is to ensure that judicial cooperation, in compliance with the national interests, the foreign policy of the nation and the principle of reciprocity, is carried out effectively and efficiently. In other words, the jurisdiction of the Central Authority does not directly pertain to the use of jurisdiction and in this sense, to the discretionary use of evidence but, to the procedure and method to be used.

When determining the method of judicial cooperation as stated in the above example, judicial authorities shall utilize a number of the provisions set out in the Law and international agreements. Within this scope, a significant regulation has been included in paragraph 6 of Article 3. Accordingly, the Central Authority, while assessing requests made by judicial authorities, may decline a request should it determine that there is a clear discrepancy between the severity of the offence and the time, labor and expense that it will necessitate. In the same vein, the Central Authority may not send the request for judicial cooperation to the relevant country if the request pertains to a matter that it refrains from fulfilling. For example, where the addressee country consistently fails to fulfill requests for judicial assistance for disputes that fall below a certain level or are summary offences, such as threats, insults or minor injuries, forwarding the request to a foreign country would result in loss of time and labor. The Central Authority, which is fully aware of the conduct of the foreign country, may not convey the request to the foreign judicial authority, but may remind the judicial authority to consider, if the conditions are met, the transfer of investigation and prosecution in place of judicial assistance.

Judicial assistance requests for taking the statements of suspects or accused persons are not fulfilled for various reasons by some countries. Hence, judicial cooperation requests of the same nature conveyed by the Prosecutor's Office and Courts are returned to the judicial authority without having been sent to the relevant country. It is

b maddesi gereğince şartları uygun başka adli işbirliği müesseselerine de atıf yapılmasında yarar vardır. Örneğin, ülkemizde işlediği yağma suçundan dolayı hakkında adli makamlarımızca soruşturma yürütülen yabancı uyruklu şüphelinin, vatandaşı olduğu ülke makamlarınca adli yardımlaşma yolu ile ifadesinin alınmadığı hallerde, ilgili ikili ve çok taraflı anlaşmaya göre veya mütekabiliyet ilkesi gözetilerek, Kanunun 24 üncü maddesinde düzenlenen soruşturmanın devri müessesesine başvurulabileceği adli makamlarca göz önünde tutulmalıdır.

Benzer şekilde, suçlu iadesi taleplerinde Türkiye’de hakkında hüküm verilen ve fakat vatandaşın iade edilmezliği ilkesi gereğince ülkemize iadesi sağlanamayan yabancı şahıslar, haklarında hükmedilen hapis cezasının infazının, Kanunun 28 inci maddesi gereğince yabancı ülkeye devredilmesi gündeme gelecektir. Bunun için ilgili ülkenin, Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Avrupa Sözleşmesine taraf olması veya ikili anlaşma olması ya da mütekabiliyet ilkesi gereğince anılan müessesenin işletilmesi mümkün bulunmaktadır.

Değinen örnek olaylarda izlenecek adli işbirliği türü ve yönteminin belirlenmesinde, Merkezi Makam öncelikle adli mercilere bilgi vermekte ve diğer alternatifleri hatırlatmaktadır. Ancak, adli merciler ile Merkezi Makam arasında bu konuda görüş farklılığının ortaya çıkması halinde, nihai olarak Adalet Bakanlığınca belirlenecek adli işbirliği türünün benimsenmesi uygun olacaktır.

Öte yandan, Kanun’un 22/3-(b) maddesinde iade talepten önce şahsın iadesi halinde ceza infaz kurumunda geçirilecek ve geçirilmesi muhtemel süre de dikkate alınarak bir değerlendirme yapılmasına dikkat çekilmiştir. Böylece örneğin cezaların infazında şartlı tahliye hükümleri, denetimli serbestlikten yararlanma imkanları göz önünde tutulduğunda ortalama dört yıldan az hapis cezasını gerektiren suçlarda ve bu nitelikteki mahkumiyet hükümlerinin infazında suçlu iadesi yoluna başvurmak yerine, ifade almak için adli yardımlaşma seçeneği veya ulusal yakalama emrinin infazının beklenilmesi seçeneklerinin de düşünülebileceği göz önünde tutulmalıdır. Adli merci de söz konusu hüküm gereğince bir değerlendirme yapabilir veya konuyla ilgili nasıl bir yol izleneceği hususunda Merkezi Makamın görüşünü alabilir.

Merkezi Makam, savcılık veya mahkeme tarafından gönderilen iade talepten önce inceler ve geçmiş uygulamaya ve tecrübeler ışığında muhatap ülkenin bu tür talepleri sürekli şekilde yerine getirmekten kaçındığını tespit ederse, ilk önce bu konuda adli makamı bilgilendirmesi isabetli

useful to refer to other judicial cooperation institutions, in accordance with Article 3/1(b), in the said documents returned incomplete. For example, in cases where a suspect’s, who is a of foreign national against whom an investigation is carried out for the offence of plunder committed in our country, statement is not taken by way of judicial assistance by the authorities of his country of citizenship, judicial authorities, in consonance with bilateral and multilateral agreements or the principle of reciprocity, should take into account that an appeal for the transfer of investigation, set forth in Article 24 of the Law, may be made.

Likewise, in extradition cases where a judgment is passed on a foreign nationals in Turkey, yet, as per the principle of non-extradition their extradition to Turkey is not possible, the transfer of the execution of their sentence to a foreign country is brought forth pursuant to Article 28 of the Law. In order to be able to proceed as such, the relevant country must be party to European Convention on the International Validity of Criminal Judgment or have a bilateral agreement or the said institution may be operated in accordance with the principle of reciprocity.

In determining the method and procedure of judicial cooperation to be followed in the cases stated above, the Central Authority initially informs the judicial authorities and recalls alternative routes that may be followed. However, should dissensus between judicial authorities and the Central Authority arise, the method of judicial cooperation specified by the Ministry of Justice shall be adopted.

On the other hand, Article 22/3-b indicates that evaluations shall consider, in addition to the time spent, the possible time that shall be spent in prison for persons whose extradition is sought before a request for extradition is conveyed. Thus, for example, when the provisions for conditional release and the opportunity to benefit from probation are considered during the execution of sentences, instead of resorting to the extradition of the offender for offences that are prescribed an average of less than four years imprisonment and the execution of the convictions of the like, judicial cooperation for the taking of statements or waiting to execute a national arrest warrant are options that may be taken into consideration. The judicial authority may make an assessment as per the provision or may ask for the opinion of the Central Authority as to the route that may be taken.

The Central Authority shall examine the request for extradition conveyed by the prosecutor’s office or the court, and, should it identify, in light of former practices and experiences, that the relevant country has repeatedly avoided such requests, it shall, at first, inform the judicial authority.

olacaktır. Söz konusu bilgilendirme yazısında iade talebinin sonuçsuz kalacağı bunun yerine soruşturma ve kovuşturma aşaması için iade yerine adli yardımlaşma talepnamesi düzenlenebileceği, infaz aşaması için ise infaz devri seçeneğinin düşünülebileceği adli makama hatırlatılabilir. Savcılık veya mahkemenin iade talepnamesinin işleme konulması hususunda gerekçelerini de göstererek ısrar etmesinde bir engel bulunmamaktadır. Ancak bu durumda, talepten yabancının adli makamlarına gönderilip gönderilmeyeceğine nihai olarak karar vermek kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının b bendi ile altıncı fıkrasına göre Merkezi Makamın takdirinde bulunmaktadır. Hemen belirtmek gerekir ki, muhatap ülkelerin adli işbirliği taleplerimize karşı gösterdiği tutuma göre mütekabiliyet gözetilerek ülkemizde benzeri bir tutum izlenmesi ve bu hususun muhatap ülke ile paylaşılmasında yarar bulunmaktadır. Özellikle yabancı ülkenin talebinin kabulünün, ülkemizin benzer nitelikteki taleplerinin de anılan ülke tarafından kabul edilmesi şartına bağlanması bakımından bu bildirim önem taşımaktadır. Zaten, yabancı devletin adli işbirliği talebinin kabul edilmesinin Merkezi Makam tarafından şarta bağlanabileceği veya anılan ülkeden garanti istenebileceği kanunun 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında açıkça hükme bağlanmıştır. Dolayısıyla, yabancı adli makamların taleplerinin yerine getirilmesinde, ilgili ülke ile aramızda ikili veya çok taraflı adli işbirliği andlaşması bulunsun ya da bulunmasın, yabancı devlet adli birimlerinin benzer mahiyetteki taleplerimize olan yaklaşımı gözeterek tutarlı ve istikrarlı bir adli işbirliği politikasının uygulanması önem arz etmektedir. Bahse konu adli işbirliği politikasının uygulanması Merkezi Makam olarak Adalet Bakanlığı adına Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne koordine edilmektedir.

Bu çerçevede, Genel Müdürlük, izlenecek adli işbirliği politikasını belirlerken ihtiyaç duyduğu durumlarda Dışişleri Bakanlığı başta olmak üzere ilgili kurumların görüşlerinden de istifade ederek mütekabiliyet ilkesini işletmektedir. Nitekim, 6706 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde, taraf olunan milletlerarası andlaşmalar ve mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde yabancı devletlerin adli işbirliği taleplerinin kabulüne karar vermek Merkezi Makamın görevleri arasında sayılmıştır. Ayrıca, 6706 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin son fıkrasında yabancı devletlerle yapılacak işbirliği kapsamında ilgili kamu kurum ve kuruluşlarından görüş alınabileceği belirtilmiş olup, anılan kurumlardan gelen görüşler temelde bağlayıcı olmamakla birlikte, adli işbirliği uygulamaları bakımından mütekabiliyet ilkesinin işletilmesine katkı sağlamaktadır.

Sonuç olarak Merkezi Makam, uluslararası adli işbirliğinin yürütmesinde kaynakların etkin ve verimli kullanılmasını ve ülke menfaatlerini gözeterek, adli mercilerin bilgilendirilmesi ve gerekli koordinasyonun sağlanması suretiyle, adli işbirliği tür ve yöntemlerinden hangisinin somut olaya en uygun olacağını belirlemede önemli bir fonksiyon icra etmektedir.

In the said information letter, it shall be pointed out that the request for extradition shall be concluded unexecutedly and, instead, a request for judicial assistance may be issued for investigation and prosecution and the transfer of execution shall be suggested for consideration. The prosecutor's office or the court will not encounter any obstacles for stating reasons and insisting on the processing of the request for extradition. In this case, however, the Central Authority is accorded with discretion to decide, as per subparagraph (b) of paragraph 1 of Article 3, whether or not the request shall be sent to the judicial authorities of a foreign country.

It should be noted that the principle of reciprocity shall be observed according to the attitude employed by relevant countries as regards judicial cooperation and a similar attitude should be exercised by our country and it shall prove beneficial to notify the relevant country of this matter. Notifying is particularly significant in that the acceptance of requests made by a foreign country shall oblige the said country to accept requests of a similar nature made by Turkey. Indeed, paragraph 3 of Article 3 of the Law explicitly provides that a request for judicial cooperation made by a foreign state may be conditionally accepted by the Central Authority or a guarantee may be asked for from the country in question. Thus, in the fulfillment of requests of foreign judicial authorities, it is imperative that a consistent and stable judicial cooperation policy, with or without an existing bilateral or multilateral agreement between the relevant country and Turkey and considering the approach of foreign judicial authorities to requests made by Turkey that are of a similar nature, be implemented. Exercising the said judicial cooperation policy is coordinated by the Directorate General for International Law and Foreign Affairs as the Central Authority on behalf of the Ministry of Justice.

In this context, when determining the policy to be pursued for judicial cooperation, the General Directorate utilizes the principle of reciprocity, and, when necessary, makes use of the opinions of other relevant institutions particularly, the Ministry of Foreign Affairs. Thus, subparagraph (a) of the first paragraph of Article 3 of Law No. 6706 states that it is one of the many duties of the Central Authority to decide, under international agreements and the principle of reciprocity, whether or not accept requests for judicial cooperation submitted by foreign States. Moreover, it is stated in the final paragraph of Article 3 of Law No. 6706 that, within the scope of judicial cooperation with foreign States, opinions of relevant public institutions and organizations may be consulted. Any opinion received from these institutions and organizations are in no way fundamentally binding but contribute to the utilization of the principle of reciprocity in the practice of judicial cooperation.

To conclude, the Central Authority is vested with the critical task of determining, through efficient and fruitful use of resources with a consideration of the best interests of country by means of informing judicial authorities and ensuring the necessary coordination in the execution of international judicial cooperation, the type and method of judicial cooperation best suited to a concrete situation.

BAKAN YARDIMCISI BİLAL UÇAR KOSOVA'YI ZİYARET ETTİ

DEPUTY MINISTER UÇAR VISITS KOSOVO

Adalet Bakan Yardımcımız Sayın Bilal Uçar 6 Şubat 2018 tarihinde Kosova'ya resmi bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Sayın Uçar, ziyaret kapsamında Kosova Yüksek Mahkeme Başkanı Enver Peci, Kosova Adalet Bakanı Abelard Tahiri ve Kosova Devlet Başsavcısı Aleksander Lumezi ile görüşme yapmıştır.

İki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılan görüşmelerde; ikili ilişkiler, ülkeler arası adli yardımlaşma ile çeşitli adli konular ele alınmıştır.

Deputy Undersecretary, Bilal UÇAR, paid an official visit to Kosovo on 6 February 2018.

Mr. UÇAR, held a meeting with the President of the Supreme Court of Kosovo, Enver PEÇI, the Minister of Justice of Kosovo, Abelard TAHIRI and the Kosova Chief State Prosecutor, Aleksander LUMEZI.

During the meeting, the deep-rooted historic and cultural relationship between Kosovo and Turkey was emphasized and several matters including views on bilateral relations and judicial cooperation between the two countries were addressed.

KANADA DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞARININ BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

UNDERSECRETARY OF THE CANADIAN MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS VISITS OUR MINISTRY

Kanada Dışişleri Bakanlığı Konsolosluk İşlerinden Sorumlu Müsteşarı Sayın Omar ALGHABRA ve beraberindeki heyet 25 Ocak 2018 tarihinde Bakan Yardımcımız Sayın Bilal UÇAR'ı ziyaret etmiştir.

Mr. Omar ALGHABRA, Undersecretary of the Canadian Ministry of Foreign Affairs (Consular Affairs) and his accompanying delegation paid a visit on 25 January 2018 to the Deputy Minister of Justice, Mr. Bilal UÇAR.

Görüşmede, iki ülke arasındaki konsolosluk ilişkileri başta olmak üzere, adli yardımlaşma ve çeşitli adli işbirliği konuları ele alınmış, karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

During his visit, they discussed mainly the consular relations between the two countries, legal assistance and other judicial cooperation issues and they exchanged ideas.

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ SEMPOZYUMU YAPILDI

Genel Müdürlüğümüz ile Türkiye Adalet Akademisi'nin birlikte düzenlediği Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İşbirliği Sempozyumu, 13-14 Nisan 2018

tarihlerinde Antalya ATGV Eğitim ve Sosyal Tesislerinde gerçekleştirilmiştir. Sempozyuma Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Bilal UÇAR, Genel Müdürümüz Dr. Harun MERT, Türkiye Adalet Akademisi Başkan Yardımcısı Mustafa ARTUÇ ile çok sayıda akademisyen, Hâkim ve Cumhuriyet Savcısı katılmıştır.

Sempozyum ile, uluslararası adlî yardımlaşma işlemlerinde karşılaşılan sorunlar ile bunlara ilişkin çözüm önerileri ele alınarak, uluslararası adlî işbirliğinde etkinliğin artırılması amaçlanmıştır.

Yaklaşık 160 katılımcının iştirak ettiği Sempozyum beş ayrı oturumda gerçekleştirilmiştir. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Muharrem ÖZEN'in oturum başkanlığını yaptığı "Ceza Kanunlarının Yer Bakımından Uygulanması" başlıklı ilk oturumda; Ar. Gör. Erdem İzzet KÜLÇÜR tarafından "Mülkîlik İlkesi", Prof. Dr. Mahmut KOCA tarafından "Faile Göre Şahsîlik İlkesi" ve Doç. Dr.

SYMPOSIUM ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

The Symposium on International judicial Cooperation in Criminal Matters, co-organized by our Directorate General and the Justice Academy of Turkey, was held on 13-14 April 2018 in Antalya at the ATGV (Judicial Organization Foundation) Educational and Social Facilities. Participants included the Deputy Minister of Justice, Mr. Bilal UÇAR, General Director, Dr. Harun MERT, Deputy President of the Justice Academy of Turkey, Mustafa ARTUÇ and many academics, judges and public prosecutors.

The aim of the symposium was to increase the efficacy of international judicial cooperation by examining problems encountered during international judicial cooperation proceedings and suggestions of solutions there of.

The symposium with approximately 160 participants was held in five sessions. In the first session entitled "Territorial Application of Criminal Laws", chaired by Prof. Dr. Muharrem ÖZEN, the Dean of the Ankara University Law Faculty, Research Assistant Erdem İzzet KÜLÇÜR addressed "the Principle of Territoriality", while Prof. Dr. Mahmut KOCA examined "the Active Personality Principle" and Assoc. Prof. Dr. Murat Volkan DÜLGER delved into "the Passive Personality Principle".

In the second session entitled "Extradition Procedure and Proceedings" chaired by Prof. Dr. Ahmet GÖKÇEN, Faculty Member at Ankara University Faculty of Law, Prof. Dr. Faruk TURHAN examined "the Basic Conditions of Extradition and Situations where Extradition is not Granted", Research Assistant Dr. Selman DURSUN explored "Provisional Arrest for the Purpose of Extradition and other Preventive Measures" and Deputy Director General, Dr. Yavuz YILMAZ made a presentation on "Extradition Proceedings and Consensual Extradition Procedure".

Murat Volkan DÜLGER tarafından “Mağdura göre Şahsiliik İlkesi” konuları;

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet GÖKCEN’in oturum başkanlığını yaptığı “İade Usulü ve Yargılaması” başlıklı ikinci oturumda ise Prof. Dr. FarukTURHAN tarafından “İadenin Temel Şartları ve İadenin Kabul Edilemeyeceği Haller”, Dr. Öğretim Üyesi Selman DURSUN tarafından “İade Amacıyla Geçici Tutuklama ve Diğer Koruma Tedbirleri” ile Genel Müdür Yardımcımız Dr. Yavuz YILMAZ tarafından “İade Yargılaması ve Rızaya Dayalı İade Usulü” konularında sunum yapılmıştır.

“İade Hukuku ve Uluslararası Müesseseler” başlıklı üçüncü oturumun başkanlığını Genel Müdür Yardımcımız Kasım ÇİÇEK yürütmüş olup, INTERPOL Dairesi Başkanı Lütfi ÇİÇEK “İade Sürecinde INTERPOL’ün Rolü ve Uluslararası Yakalama Kararlarının Yerine Getirilmesi”, Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Doç. Dr. Ergin ERGÜL “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Çerçevesinde İade, Mültecilik ve Sınırdışı İlişkisi” ve Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Hulusi AKKAŞ tarafından “İade Hukukunda Hususilik Kuralı” konularında tebliğ sunulmuştur.

Sempozyumun ikinci gününde başkanlığını Antalya Bilim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. İbrahim DÜLGER’in yürüttüğü “Ceza Kanunlarının Yer Bakımından Uygulanması” başlıklı ilk oturumda Dr. Öğretim Üyesi Esra

In the third session entitled “Extradition Law and International Organizations” chaired by Kasım ÇİÇEK, Our Deputy General Director. Head of INTERPOL Department, Mr. Lütfi ÇİÇEK explored “INTERPOL’s role in Extradition and the Fulfillment of International Arrest Decisions”, while Deputy Undersecretary at the Prime Minister’s Ministry, Mr. Assoc. Prof. Dr. Ergin ERGÜL addressed “the relation between extradition, asylum and deportation within the framework of the European Convention on Human Rights” and Faculty Member Dr. Hulusi AKKAŞ concentrated on “the Principle of Specialty in the Law of Extradition”.

In the first session entitled “Territorial Application of Criminal Laws” that took place on the following day which was chaired by Prof. Dr. İbrahim DÜLGER, the Dean of the Faculty of Law of Antalya Bilim University, Faculty Member Dr. Esra Alan AKCAN addressed “the Universality Principle”, Faculty Member Dr. Mahmut KAPLAN explored “the Protective Principle” and Mr. Mustafa DÜNDAR, Head of Department, focused on “Subsidiary Jurisdiction”.

Alan AKCAN tarafından hazırlanan “Evrensellik İlkesi”, Dr. Öğretim Üyesi Mahmut KAPLAN tarafından “Koruma İlkesi” ve Daire Başkanı Sn. Mustafa DÜNDAR tarafından İkame Yargı Yetkisi konularında;

“Uluslararası Adli Yardımlaşma ve Yabancı Mahkeme Kararlarının İnfazı” başlıklı ikinci oturumda da İstanbul Kültür Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Durmuş TEZCAN başkanlığında; Genel Müdür Yardımcımız Hatice Seval ARSLAN tarafından “Uluslararası Adli Yardımlaşma ve Soruşturma veya Kovuşturmanın Devri”, Doç. Dr. Erdal YERDELEN tarafından “Uluslararası Adli Yardımlaşma Kapsamında El Koyma ve Müsadere”, Daire Başkanımız Ebru CANSU KARAKUŞ tarafından “Uluslararası Adli Yardımlaşma Taleplerinin Yerine Getirilmesinde Hazır Bulunma Görüntülü/Sesli İletişim Tekniğiyle İfade Alınması” ve Araştırma Görevlisi Burcu BAYTEMİR

KONTACI tarafından Yabancı Mahkeme Kararlarının Yerine Getirilmesi Yöntemi Olarak İnfazın Devri ve Hükümlü Nakli” konularında sunum yapılmıştır.

Bütün oturumlarda, yapılan sunumlardan sonra katılımcılar tarafından sorulan sorulara cevaplar verilmiş ve bu konularda fikir alış-verişinde bulunulmuştur.

In the second session entitled “International Judicial Assistance and the Execution of Foreign Court Decisions” under the chairmanship of Prof. Dr. Durmuş TEZCAN, Faculty Member at İstanbul Kültür University, Our Deputy General Director Hatice Seval ARSLAN, Assoc. Prof. Dr. Erdal YERDELEN, Head of Department of the Directorate General for International Law and Foreign Relations Ebru Cansu KARAKUŞ and Research Assistant Burcu BAYTEMİR KONTACI gave presentations on “International

Judicial Assistance and Transfer of Investigations or Prosecutions”, “Seizure and Confiscation in International Judicial Assistance”, “the Right to be Present in Fulfilling Requests for International Judicial Assistance and Taking Statements through Audiovisual Communication Technique and Transfer of Execution and Sentenced Persons as a Method for fulfilling Foreign Court Decisions” respectively.

BAKAN YARDIMCISI UÇAR MOLDOVA'YI ZİYARET ETTİ

DEPUTY MINISTER UÇAR VISITS MOLDOVA

Bakan Yardımcısı başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti 17-19 Nisan 2018 tarihinde Moldova Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Ziyaret kapsamında Moldova Adalet Bakanı Victor Iftodi, Bakan Yardımcısı Eduard Serbenco, Moldova Genel Başsavcısı Eduard Harunjen, Moldova Hâkimler Kurulu Başkan Vekili Dorel Musteata ve Kurul Üyesi Anatolie Galben ile çeşitli görüşmeler yapılmıştır.

Olumlu bir havada gerçekleşen temaslarda, ikili ilişkiler ile ülkelerarası adli işbirliği konuları ele alınmış, Türk heyetine Moldova yargı sistemi hakkında bilgilendirme yapılmıştır. Toplantılarda iki ülke arasındaki mevcut adli işbirliğinin daha da geliştirilmesi konusunda mutabık kalınmış, bu amaçla, Moldova Adalet Bakanı ve Moldova Genel Başsavcısı, Sayın Uçar tarafından Ülkemize davet edilmişlerdir.

A delegation of Ministry of Justice, headed by the Deputy Minister, paid an official visit to the Republic of Moldova on 17-19 April 2018.

During the visit, several meetings were held with Victoria Iftodi, Justice Minister of Moldova, Eduard Serbenco, Deputy Minister of Justice, Eduard Harunjen, General Prosecutor of Moldova, Dorel Musteata, Acting President of the Supreme Council of Judges and Anatolie Galben, Council Member.

During the meetings, which were held in an amicable atmosphere, matters concerning bilateral relations and judicial cooperation were addressed and information on the judicial system of Turkey was exchanged. Both sides agreed to further develop existing judicial cooperation between the two countries. To that end, Justice Minister and General Prosecutor of Moldova were invited to Turkey by Mr. Uçar.

BAKAN YARDIMCISI UÇAR'IN ARNAVUTLUK HEYETİNİ KABULÜ

DEPUTY MINISTER UÇAR RECEIVES THE ALBANIAN DELEGATION

Bakan Yardımcısı Sayın Bilal UÇAR, 14 Şubat 2018 tarihinde, Arnavutluk Yüksek Adalet Kurulu Üyesi Sayın Gjin Gjoni başkanlığındaki Arnavutluk heyetini çalışma ziyareti kapsamında kabul etmiştir.

On 14th February 2018, within the framework of a working visit, Deputy Minister Bilal Uçar received a delegation of the High Council of Justice of Albania, headed by Mr. Gjin Gjoni, Member of the High Council of Justice.

Sıcak bir atmosferde geçen görüşme sırasında ikili ilişkilerin geliştirilmesi için yapılabilecekler üzerinde durulmuş, başta terörle mücadele ve suçluların iadesi olmak üzere adli işbirliğinin güçlendirilmesi iradesi teyit edilmiştir.

During the meeting held in a sincere atmosphere, the efforts to develop the bilateral relations were discussed and the will for strengthening judicial cooperation was reaffirmed particularly in combating terrorism and extradition.

KOSOVA CUMHURİYETİ YARGI HEYETİNİN ZİYARETİ

VISIT OF A DELEGATION FROM THE JUDICIARY OF KOSOVO REPUBLIC

Kosova Cumhuriyeti Yüksek Yargı Mahkemesi Başkanı Enver PEÇİ ve beraberindeki heyet 6 Mart 2018 tarihinde Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Bilal UÇAR'ı ziyaret etmiştir. İki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılan görüşmede; ikili ilişkiler, ülkeler arası adli yardımlaşma ile çeşitli adli konular ele alınmıştır.

On 06 March 2018 a delegation from the Kosovo Judicial Council, headed by its Chair, Mr. Enver Peçi, visited the Deputy Minister of Justice Mr. Bilal Uçar.

The historical and cultural ties between the two countries were emphasized and bilateral relations, international judicial assistance and various judicial matters were discussed at the meeting.

MÜSTEŞAR MENTEŞ FAS ADALET BAKANLIĞI GENEL SEKRETERİNİ KABUL ETTİ

UNDERSECRETARY MENTEŞ RECEIVES THE SECRETARY GENERAL OF THE JUSTICE MINISTRY OF MOROCCO

Fas Adalet Bakanlığı Genel Sekreteri Sayın Abdelilah Lahkim BENNANI ve beraberindeki heyet, 26 Ocak 2018 tarihinde Müsteşarımız Sayın Selahaddin MENTEŞ tarafından kabul edilmiştir.

Görüşmede, iki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılmış, terörizmle mücadele ve adli işbirliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuştur.

Undersecretary of the Ministry of Justice Mr. Selahaddin Menteş, received on 26 January 2018 the Secretary General of the Ministry of Justice of Morocco, Mr. Abdelilah Lahkim Bennani and his delegation.

The historical and cultural ties between the two countries were emphasized at the meeting and ideas were exchanged on combating terrorism and judicial cooperation.

MAKEDONYA CUMHURİYETİ YARGI SİSTEMİ

THE JUDICIAL SYSTEM IN THE REPUBLIC OF MACEDONIA

Bayram ERDAŞ
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

I. Genel Olarak

Yugoslavya Sosyalist Federal Cumhuriyeti'nin parçalanmasından sonra 1991 yılında bağımsızlığına kavuşan Makedonya Cumhuriyeti, parlamenter demokrasi ile yönetilmektedir. Makedonya'da yargı gücü bağımsız ve tarafsız mahkemeler tarafından kullanılmaktadır. Ülke üç kademeli bir yargı sistemine sahiptir. Birinci kademe ilk derece (asliye) mahkemeleri ve idare mahkemesi; ikinci kademe istinaf mahkemeleri ile Yüksek İdare Mahkemesi; en üstte ise, Yargıtay (Supreme Court) bulunur. Ülkede herhangi bir olağanüstü mahkeme ve askerî mahkeme bulunmamaktadır.

Ülkede, mahkemelerin bağımsız ve özerkliği Anayasa ile güvence altına alınmıştır. Ayrıca mahkemelerin yetkisi, kuruluşu, kaldırılması, işleyişi, dağılımı ve yargılama usulleri ancak kanunla düzenlenebilmektedir.

II. Mahkeme Teşkilatı

Makedonya Cumhuriyeti'nde bir veya birkaç belediyeyi yargı çevresine alan 27 Asliye Mahkemesi bulunmaktadır. Bu mahkemeler hukuk, ticaret ve ceza davalarına bakarlar. Ancak aralarında çocuk ceza mahkemeleri, iş mahkemeleri ve ekonomik suçlara bakan mahkemeler gibi ihtisas mahkemeleri de bulunmaktadır. Ülkede çapında asliye mahkemesi kararlarını inceleyen ve Üsküp, Manastır, İştip ve Gostivar'da bulunan 4 istinaf mahkemesi vardır.

Üsküp'te bulunan ve 2006 yılında kurulan idare mahkemesi ise, tüm ülke çapındaki idari uyuşmazlıkların ilk derece yargı mercidir ve kararlarına karşı Yüksek İdare Mahkemesi'ne gidilebilmektedir. Ayrıca, başka bir mahkemenin görevine girmeyen tüm hallerde Ülke kurumları arasında yetki uyuşmazlıklarına Yüksek İdare Mahkemesi bakmakla görevlidir. Ülkede en üst yargı mercii olan Yargıtay, sadece hukuk ve ceza mahkemelerinin verdikleri kararları değil aynı zamanda idare mahkemesi kararlarını da inceleyen son yargı merciidir.

Diğer taraftan Makedonya'da, Anayasanın ve bireysel hak ve özgürlüklerinin korunmasını teminen bir Anayasa Mahkemesi bulunmaktadır. Mahkemenin kuruluşu, Federe Makedonya Sosyalist Cumhuriyeti'nin 1963 tarihli Anayasasına dayanmaktadır. 9 yıl için seçilen 9 üyeden oluşan Mahkeme yasama, yürütme ve yargı erki arasındaki her türlü uyuşmazlığı çözme yetkisine;

I. General Overview

The Republic of Macedonia, declared its independence in 1991 following the break-up of Socialist Federal Republic of Yugoslavia, has been a functioning multi-party parliamentary democracy. In the country, judicial power is vested in courts that are autonomous and independent. The judicial system is comprised of three tiers: In the first tier, there are courts of first instance, also called basic courts, and administrative court. The second tier consists of four Courts of Appeal and the High Administrative Court. Supreme Court is at the apex. There are no extraordinary and military court in the country.

The Constitution of 1991 guarantees the independence and autonomy of the courts. Moreover, the establishment, authorization, abolishment, functioning, distribution and adjudicatory procedures of the courts could merely establish by law.

II. Organisation of the Courts

In the Republic of Macedonia, judicial system has 27 Courts of First Instance having jurisdiction on one or more municipalities. These courts deal with civil, commercial and criminal law cases. However, there are also specialised courts such as the courts dealing with juvenile criminal law, labor law or economic crimes. The Courts of Appeal, situated in Skopje, Bitola, Stip and Gostivar, review the judgments of the Courts of First Instance exist across the country.

Administrative Court in Skopje, established in 2006, is the court of first instance in administrative cases country-wide, whose rulings could be challenged in the Higher Administrative Court. In addition, the Higher Administrative Court is also responsible for dealing with jurisdictional dispute as it is not fall into any other court's responsibility. The Supreme Court, the highest level judicial authority in the country, is the last resort not only for the judgments of civil and criminal courts but for the judgments of administrative court as well.

Besides, there is a Constitutional Court responsible for the protection of constitution and fundamental rights and freedoms. Its establishment indeed based on 1963 Constitution of Socialist Republic of Macedonian Federation. Nine members, elected for nine years, are authorized to resolve any conflict between the three branches of

Meclisin üçte ikisinin oyuyla kendisine sunulması halinde Başkan'ın Anayasayı ihlal edip etmediğini, yetkisini kötüye kullanıp kullanmadığını belirleyerek Başkan'ın görevden alınmasına karar verme yetkisine sahiptir.

III. Savcılık Teşkilatı

Genel olarak bakıldığında ülkede savcılık teşkilatının mahkemelere benzer bir organizasyon yapısına sahip olduğu görülmektedir. Savcılık teşkilatının başında Makedonya Cumhuriyeti Başsavcılığı bulunmaktadır. Makedonya Cumhuriyeti Başsavcısı tüm ülke genelinde yetkili olmakla birlikte Yargıtay'da da savcılık görevini yerine getirmektedir.

Makedonya Cumhuriyeti Başsavcılığı dışında ülkede dört istinaf başsavcılığı bulunmaktadır. Bunun yanı sıra ülkede 22 ilk derece başsavcılığı bulunmaktadır. İlk derece başsavcılıklar yetki alanlarında görev yapmakla birlikte suçların türü ve ceza miktarına göre, kendi aralarında görev ayrımı bulunabilmektedir. Örneğin Üsküp'te bulunan başsavcılık aynı zamanda organize suçlara ve yolsuzluk suçlarına bakmakla da görevlidir.

Savcılık teşkilatı içerisinde dikey hiyerarşi bulunmaktadır. Başsavcılar, temel hak ve özgürlükler ile kamu düzeninin korunması, savcılık faaliyetlerinin daha etkin ve verimli yürütülmesi ve uygulama birliğinin sağlanması gibi konularda uyulması zorunlu yazılı talimat verme yetkileri bulunmaktadır. Bununla birlikte, savcılar yargısal faaliyetlerindeki bağımsızlığı kanunla güvence altına alınmıştır. Bu kapsamda, savcılara dosya bazında (dava açılması veya kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verilmesi yönünde) savcılara talimat verilmesi mümkün değildir.

IV. Yargı Kurulları ve Akademi

Makedonya'da, ülkemizdeki Hâkimler ve Savcılar Kurulu muadili iki kurum bulunmaktadır. Bunlar Yargısal Konsey ve Savcılar Konseyi'dir. Ülkede hakim ve savcılar meslek öncesi ve meslek eğitimlerine ilişkin iş ve işlemler ise Hâkim ve Savcı Akademisi tarafından yürütülmektedir.

Yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığının garantörü olarak kurulan Yargısal Konsey, hâkimlerin (yüksek mahkeme başkanları ve hâkim adayları dahil) atanması, görevden alınması, çalışmalarının değerlendirilmesi, hâkimler hakkında disiplin tedbirlerin alınması ve uygulanması gibi konularda geniş bir yetki alanına sahiptir.

Yargısal Konsey 15 üyeden oluşmaktadır. Yargıtay Başkanı ve Adalet Bakanı, Konsey'in tabii üyesidir. Bunun yanı sıra, Konsey'de hâkimlerce seçilen 8 hâkim üye, meclis

government. Upon a referral by a two-thirds vote of the Assembly, it may also decide whether the President has violated the Constitution or his powers and remove him from office.

III. Organisation of the Public Prosecution

In general, it is evident that the prosecutors has similar organisational structure to the courts. Macedonian Chief Public Prosecutor appears at the top of the organization of the Prosecution. Macedonian Chief Public Prosecutor has authority country-wide and officiates as prosecutor in the Supreme Court.

Apart from Macedonian Chief Public Prosecutor, there are four Appellate Public Prosecutors and furthermore 22 first instance public prosecutors in the country. First instance public prosecutors function in their jurisdiction and have job definition, among themselves, according to types of crime and amount of penalty. As an example, public prosecutors in Skopje is responsible for organised and corruption crimes.

There is also hierarchical structure in the organisation. Chief Public Prosecutor has authority to give mandatory written instructions with respect to the protection of fundamental rights and freedoms and public order, carrying out prosecuting duties more effectively and efficiently and securing uniformity in such applications.

Notwithstanding, the independence of prosecutors in their judicial activities is guaranteed by laws. In this regard, it is illegal to give instruction to prosecutors in file basis (including making decision of non-prosecution or open a case)

IV. The Councils and the Academy

In the Republic of Macedonia, two councils were founded, Judicial Council and Council of Public Prosecutors, equal to Council of Judges and Prosecutors in Turkey. Besides, pre-vocational and vocational trainings of judges and prosecutors in the country are carried out by Academy for Judges and Public Prosecutors.

An independent Judicial Council is the guarantor of the autonomy and independence of the judiciary and has been empowered with the election and appointment of judges (including chief of high courts and judge candidates), their discharge, and the application of disciplinary measures and revocation of their immunity.

Judicial Council consists of 15 members. Minister of Justice and President of the Supreme Court are ex officio members.

tarafından seçilen 3 üye ile Başkan'ın gösterdiği adaylar arasından meclis tarafından seçilen 2 üye bulunmaktadır. Konsey'in hâkimlik mesleğinden olmayan üyeleri ancak hukuk profesörü, avukat veya hukuk uzmanları arasından seçilebilir.

Konsey başkanı, doğal üyeler dışındaki üyeler arasından Konsey tarafından seçilir. Konsey üyelerinin görev süresi altı yıl olmakla birlikte üyelerin bir kez daha yeniden seçilmeleri mümkündür.

Makedonya'da 2007 yılında ülkedeki savcılarının görevlerini yaparken sahip oldukları bağımsızlığı korumak için kanunla Savcılar Konseyi kurulmuştur. Makedonya Cumhuriyeti Başsavcısı 11 üyeden oluşan bu konseyin tabii üyesidir. Bunun dışında ilk derece savcılar tarafından ve kendileri arasından seçilen bir üye, bölge başsavcılıklarının kendi arasından seçtikleri dört üye, ülkede çoğunluk olmayan topluluklardan birinin mensubu olan savcılar arasından tüm savcıların seçtikleri bir üye, tanınmış hukukçular, hukuk profesörleri ya da avukatlar arasından parlamento tarafından seçilen dört üye bulunmaktadır.

Yargı Konseyine benzer yetkileri bulunan Savcılar Konseyinin üyeleri dört yıllığına seçilirler ve yeniden seçilme hakkına sahiptirler. Konsey başkanı ise, Konsey üyeleri arasından iki yıllığına seçilir ancak yeniden başkan seçilme hakkına sahip değildir.

13 üyeden oluşan Hakim ve Savcı Akademisi ise, Ülkede hâkim ve savcı adaylarının meslek öncesi ve meslek içi eğitimini vermekle ve mesleğe seçilmeleri için son bir sınav düzenlemekle görevlidir.

Makedonya'da hakim ve savcı adayı olabilmek için Makedonya vatandaşı olma, iyi bir özgeçmişe sahip olma, dört yıllık bir üniversiteden mezun olma ve avukatlık sınavını geçmiş olma şartları bulunmaktadır. Ancak ilk derece mahkemelerine, yüksek mahkemelere ve idare mahkemelerine atanırken bu prosedür farklılaşabilmektedir.

Ülkede hâkim olarak atanabilmek için önce Akademinin sınavını, ardından da psikoloji ve dürüstlük testini geçme şartı bulunmaktadır. Bu testler Makedonya'da 2013 yılından itibaren uygulanmaya başlanmıştır.

In the Council, eight members are elected by the judges from their ranks, Three members are elected by the Parliament of the Republic

of Macedonia with a majority of votes from the total number of representatives. The members of the Council who are not judge could only be professor in law, advocate or legal expert.

The President of the Council can be elected from the members who are not ex officio members. The term of office of the elected members are four years with a right to one re-election.

In Macedonia, it was established by law a Council of Public Prosecutors to protect independence of prosecutors which is recognised while fulfilling their duties in 2007. The Chief

Public Prosecutor of the Republic of Macedonia is ex officio member of this eleven-membered Council. In addition, one member of the Council is elected by the first instance prosecutors, Four members are elected from Appellate Public Prosecutors, who are elected among themselves. One member of the Council, elected by all prosecutors, is the member of the communities

that are not in majority in the country. Four members are elected by the Parliament among prominent lawyers, professors in law and advocates.

The members of the Council, has similar authorisation with Judicial Council, are elected for 4 years and have the right to be re-elected. The President of the Council is elected among the Council members for 2 years but has not right to be re-elected as President.

Thirteened-membered Academy for Judges and Public Prosecutors is responsible for pre-vocational and vocational trainings of judge or prosecutor candidates and holding an examination for them to enter the profession.

Being judge or public prosecutor candidate in Macedonia requires being a citizen of the Republic of Macedonia, having a good background, being a four-year-law graduate and achieving the bar examination. However, while appointing to higher courts and administrative courts the procedure would be differentiated.

To be a judge or public prosecutor in the country, it is required firstly to pass Academy examination then psychological and the integrity test. These tests have been carried out since 2013 in the country.

V. Adli Yardımlaşma

Türkiye ile Makedonya Cumhuriyeti arasında 24/02/1997 tarihli “Türkiye Cumhuriyeti ile Makedonya Cumhuriyeti Arasında Hukuki ve Cezaî Konularda Adli Yardımlaşma Anlaşması”, 11/07/2001 tarihli “Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı ile Makedonya Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı Arasında İşbirliğine İlişkin Protokol” ile 26/03/2002 tarihli “Türkiye Cumhuriyeti ve Makedonya Cumhuriyeti Arasında Konsolosluk Anlaşması” bulunmaktadır.

Bunların yanı sıra Makedonya Cumhuriyeti 1999 yılında “Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi”ne ve Cezaî konularda Adli Yardımlaşma Avrupa Sözleşmesi’ne taraf olmuştur. Ayrıca Ülke, INTERPOL ve SELEC/SEEPAG gibi uluslararası kuruluşların yanı sıra Batı Balkan Savcılar Birliği gibi bölgesel pek çok kuruluşta yer almaktadır.

Diğer taraftan, Avrupa Birliğine üye olmamakla birlikte Makedonya, yasal mevzuatını Avrupa birliği mevzuatına uyumlu hale getirme konusunda ciddi çaba sarfetmektedir. Bu kapsamda Makedonya Cumhuriyeti 2008 yılında EUROJUST ve EUROPOL ile işbirliği anlaşmaları imzalamıştır.

Makedonya’da cezaî konularda adli yardımlaşma işlemleri çoğunlukla Cezaî Konularda Adli Yardımlaşma Kanunu ve Ceza Usul Kanunu uyarınca yürütülmektedir. Adli yardımlaşma hususunda Makedonya Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı merkezi makam olarak belirlenmiştir. Adalet Bakanlığı bünyesinde hukukî ve cezaî adli yardımlaşma işlemlerini yürütmek amacıyla özel daireler bulunmaktadır.

Ülkede 2013 yılında Ceza Usul Kanunu’nda yapılan değişiklikle soruşturma aşamasında soruşturmanın yönetimi yetkisi soruşturma (öninceleme) hâkiminden alınarak savcıya münhasır kılınmıştır. Soruşturma (öninceleme) hakiminin yetkisi ise kişisel hak ve özgürlüklerin korunmasında tutuklama ve el koyma gibi zorunlu önlemleri almakla sınırlandırılmıştır.

Makedonya Cumhuriyetine yapılan adli yardımlaşma talepleri ancak Adalet Bakanlığı aracılığıyla resmi kanaldan yapılması halinde kabul edilmektedir. Makedonya adli makamları yine ancak Kiril alfabesi ile iletilen talepleri dikkate almaktadırlar. Talep eden devlet makamlarının bu talebin yerine getirilmesine katılma talepleri de talep eden devletin bunun için gerekli her şeyi organize etmesi halinde kabul edilmektedir.

V. International Cooperation

Between two countries, there are “Agreement on Mutual Assistance in Criminal and Civil Matters between the Republic of Turkey and the Republic of Macedonia” dated 24/02/1997, “Cooperation Protocol between the Ministry of Justice of the Republic of Turkey and the Ministry of Justice of the Republic of Macedonia” dated 11/07/2001 and “Consular Agreement between the Republic of Turkey and the Republic of Macedonia” dated 26/03/2002.

In addition, the Republic of Macedonia ratified “European Convention on Extradition” and “European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters” in 1999. Moreover, the country is member of many regional networks like Prosecutors Network of the Western Balkan along with international organizations such as Interpol and Selec/Seepag.

Furthermore, despite not being member of European Union, Macedonia puts great effort to make its legislation compatible with European legislation. In this respect, it signed cooperation agreements with Eurojust and Europol at the end of 2008.

Operations on international mutual legal assistance in criminal matters is often carried out pursuant to “The Law on International Cooperation in Criminal Matters” and “The Law on Criminal Procedure”. The Ministry of Justice of the Republic of Macedonia is the Central Authority for international mutual legal assistance. Within the Ministry, there are separate sectors on international mutual assistance in civil and criminal matters dedicated to process all such requests.

The amendment of 2013 in The Law on Criminal Procedure shifted the leading of the criminal investigation from the investigative judge to the public prosecutor just concerning the investigating procedure. Now the public prosecutor is solely responsible for the leading of the criminal investigation. The responsibility of the investigative judge has been restricted to take necessary measures, such as arrest and seizure, with regard to protection of individual rights and freedoms.

The country accepts mutual legal assistance requests only if they are submitted through official channels via the Ministry of Justice. The competent authorities of the country take into consideration only those documents which are written in the official Macedonian language with cyrillic alphabet. Where the foreign authority has requested to participate in the execution of such request, it is also accepted provided that everything should be organised for this to occur by requested country.

MÜSTEŞAR MENTEŞ'İN MAKEDONYA CUMHURİYETİ ZİYARETİ

UNDERSECRETARY MENTEŞ VISITS THE REPUBLIC OF MACEDONIA

Adalet Bakanlığı Müsteşarımız Sayın Selahaddin MENTEŞ başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti, 08-11 Mart 2018 tarihlerinde Makedonya Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Bakanlığımız heyeti, ziyaret kapsamında Makedonya Cumhuriyeti Adalet Bakanı Bilen SALIJI, Cumhuriyet Başsavcısı Lyubomir JOVESKI ve Hâkimler ve Savcılar Akademisi Başkanı Aneta ARNAUDOVSKA ile görüşmeler gerçekleştirmiştir.

Yapılan görüşmelerde;terör suçlularının iadesi başta olmak üzere ikili adli ilişkiler ile ülkeler arası adli yardımlaşma konuları ele alınmış ve işbirliğinin geliştirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

Ministry's delegation, headed by the Undersecretary of Ministry of Justice, Selahaddin Menteş, paid an official visit to the Republic of Macedonia on 08-11 March 2018.

Ministry's delegation held talks with the Minister of Justice of the Republic of Macedonia, Bilen Saliji, Chief Public Prosecutor, Ljubomir Joveski and the Director of the Academy for Judges and Prosecutors of the Republic of Macedonia, Aneta Arnaudovska.

The issues discussed at the meeting were the extradition of terror offenders, bilateral judicial relations, international judicial assistance and the parties agreed on developing bilateral relations.

MÜSTEŞAR MENTEŞ MARAKEŞ ULUSLARARASI ADALET KONFERANSI'NA KATILDI

UNDERSECRETARY MENTEŞ PARTICIPATES IN THE MARRAKECH INTERNATIONAL JUSTICE CONFERENCE

Müsteşarımız Sayın Selahaddin MENTEŞ başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti, Fas Krallığı Adalet Bakanlığı tarafından 2-4 Nisan 2018 tarihlerinde Fas'ın Marakeş şehrinde düzenlenen Yargı Bağımsızlığı Temalı 1. Uluslararası Adalet Konferansı'na katılmak üzere Fas'a bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Sayın Müsteşarımız ziyaret kapsamında Fas Krallığı Adalet Bakanı Sayın Muhammed AOUJJAR ile ikili bir görüşme yapmıştır.

Görüşmede iki ülke arasında özellikle terörle mücadele alanındaki adli işbirliği konusu ele alınmış ve işbirliğinin geliştirilmesi hususu teyit edilmiştir.

Ministry's delegation, headed by Undersecretary Selahaddin Menteş, visited Morocco to attend the First Marrakech International Conference on Justice, held on 02-04 April 2018, under the theme "the independence of the judiciary".

Mr. Menteş, within the framework of his visit, held a bilateral meeting with Muhammad Aoujjar, Minister of Justice of the Kingdom of Morocco.

During the meeting, the parties discussed judicial cooperation particularly in combating terrorism and agreed on developing of cooperation.

FAS YARGITAY BAŞSAVCISI BAKANLIĞIMIZI ZİYARET ETTİ

MOROCCO'S CHIEF PUBLIC PROSECUTOR VISITS OUR MINISTRY

Fas Yargıtay Başsavcısı Mohamed Abdennabaoul ve beraberindeki heyet 16 Nisan 2018 tarihinde Müsteşarımız Sayın Selahaddin Menteş'i ziyaret etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Mehmet Akarca'nın da iştirak ettiği görüşme sırasında iki ülke arasındaki adli işbirliği konularında fikir alışverişinde bulunulmuş ve mevcut iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Mohamed Abdennabaoul, Chief Prosecutor of the Court of Cassation of Morocco and his accompanying delegation visited Undersecretary Mr. Selahaddin Menteş on 16 April 2018.

During the meeting, which was also attended by Mr. Mehmet Akarca, Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation, mutual views on judicial cooperation were exchanged and wishes to enhance amity amongst their respective countries were expressed.

KOSOVA ADALET AKADEMİSİ HEYETİNİN ZİYARETİ

VISIT OF THE KOSOVO JUSTICE ACADEMY DELEGATION

Müsteşar Yardımcısı Sayın Musa HEYBET, Bakanlığımıza nezaket ziyaretinde bulunan Kosova Cumhuriyeti Adalet Akademisi Başkanı Valon KURTAJ ve beraberindeki heyeti, 2 Nisan 2018 tarihinde kabul etmiştir.

İki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılan görüşmede; her iki ülke Adalet akademileri arasında yapılan işbirliği konularına değinilmiş ve bundan duyulan memnuniyet dile getirilmiştir.

On 02 April 2018, Deputy Under-Secretary Mr. Musa Heybet received a delegation from Kosovo, headed by the Executive Director of the Academy of Justice, Valon Kurtaj, who paid a courtesy visit to the ministry.

During the meeting, emphasis was placed on the historical and cultural ties between the two countries, cooperation between the Justice Academies of Kosovo and Turkey was discussed and mutual appreciation was expressed.

YURTDIŞI ADALET MÜŞAVİRLERİ 5. İŐTİŐARE TOPLANTISI YAPILDI

Adalet Müşavirleri 5. İőtiőare Toplantısı, 27 Şubat-1 Mart 2018 tarihlerinde Ankara'da geręekleŐtirilmiŐtir. MüőteŐar Yardımcımız Sayın Mustafa Erol'un başkanlık yaptığı toplantıya Bakanlığımızın ilgili birimlerinin temsilcileri, Hâkimler ve Savcılar Kurulu Genel Sekreter Yardımcısı, Genel Müdürlüğümüz yöneticileri ile yurtdışı adalet müşavirlerimiz katılım sađlamıŐlardır.

Toplantının ilk gününde adalet müşavirlerimiz, son bir yıl içinde geręekleŐtirdikleri faaliyetleri anlatarak karŐılaŐtıkları sorunları ve taleplerini dile getirmiştir. MüőteŐar Yardımcısı Sayın Mustafa Erol ve Genel Müdür Sayın Dr. Harun Mert, dile getirilen konulara ilişkin değerlendirmelerini içeren birer konuşma yapmışlardır.

Toplantıda, adalet müşavirlerimiz özet olarak, Bakanlığımızın uluslararası iliŐkilerinin artması sebebiyle artan iş yükünün adalet müőavirliklerine de yansıdığını, tüm gayretleriyle ęalıŐtıklarını ve yapılan rutin iŐlerin yanı sıra ölkemizi temsil ve ölkemiz ęıkarlarının anlatılması konusunda da ęaba sarf ettiklerini dile getirmiŐlerdir.

Yapılan toplantının ikinci gününde Strateji GeliŐtirme Başkanlığı tarafından, bütęe/harcama işlemleri hususunda, Bilgi İŞlem Dairesi Başkanlığı tarafından ise yurtdışı teşkilatının UYAP'a entegrasi konusunda sunumlar yapılmıŐtir. Bunları müteakiben insan Hakları

THE FIFTH CONSULTATION MEETING OF THE LEGAL COUNSELORS

The Fifth Consultation Meeting of the Legal Counselors working in diplomatic representations of Turkey was held in Ankara on 27 February – 1 March 2018. The meeting, which was headed by Deputy Undersecretary Mr. Mustafa EROL, included the participation of representatives of related units of the Ministry, Deputy Secretary General of the Council of Judges and Prosecutors, administrators of the Ministry and legal counselors appointed abroad.

During the first day of the meeting, the legal counselors exchanged information on the activities they carried out in the recent year, expressed their concerns and requests. Deputy Undersecretary, Mr. Mustafa EROL and General Director, Mr. Harun MERT both gave a speech expressing their thoughts on the issues addressed.

During the meeting, the legal counselors indicated that

the increase in the workload due to increased international relations has its repercussions for the office of the legal counselor. They also conveyed that they are working with utmost effort and that in addition to their routine duties, they endeavor to represent our country and communicate its interests.

On the second day of the meeting, the Department of Strategy Development and the Department of Information Technology gave briefings to the legal counselors. The Department of Strategy Development elaborated on budget/expenditure transactions, while the Department of Information Technology gave information on the integration of the foreign organization into the UYAP system. Following these, a presentation on several cases

Dairesi Başkanlığı tarafından AIHM'de görölmekte olan bazı davalar hakkında bilgi verilmiştir.

Toplantının son gününde, Dikmen Hakimevi'nde, Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül, adalet müşavirlerimiz ile kahvaltıda bir araya gelmiştir. Kahvaltı sırasında Sayın Bakan Gül adalet müşavirlerinin faaliyetlerine ilişkin bilgi almış ve çeşitli tavsiyelerde bulunmuştur.

brought before the ECHR was given by the Human Rights Department.

On the final day of the meeting, a breakfast was held at Dikmen Judge's Lodge with the participation of Mr. Abdulhamit Gül, during which Mr. Minister had the opportunity to acquaint himself with the legal counselors and receive information about their activities.

PAKİSTAN ŐERİAT AKADEMİSİ TEMSİLCİLERİNİN ZİYARETİ

VISIT OF RESPRESENTATIVES FROM THE SHARIAH ACADEMY OF PAKISTAN

Pakistan Őeriat Akademisi Başkanı Prof. Dr. Muhammad Munir ile yargı mensubu ve uzmanlardan oluşan heyet, 20 Nisan 2018 tarihinde Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun Mert'i ziyaret etmiştir.

Ziyaret esnasında konuk heyete, Bakanlığımız teşkilatı ve ülkemiz yargı sistemi konularında bilgi verilmiştir. Yapılan görüşmede iki ülke arasındaki iyi ilişkilere vurgu yapılarak bunun devam ettirilmesi konusundaki karşılıklı irade teyit edilmiştir.

General Director Mr. Harun Mert received the President of the Shariah Academy of Pakistan, Prof. Muhammad Munir and a delegation of members of the judiciary and specialists on 20 April 2018.

During the visit, the visiting delegation was detailed on the organization of the Ministry and the judicial system of Turkey. Emphasizing the friendly relations between the countries, mutual wishes to enhance amity amongst their respective countries was conveyed in the meeting.

1996 TARİHLİ LAHEY ULUSLARARASI ÇOCUK KORUMA SÖZLEŞMESİ

THE HAGUE CONVENTION OF 1996 ON THE
INTERNATIONAL PROTECTION OF CHILDREN

Abdullah ÖMEROĞLU
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

1-Ülkemizin Durumu ve Merkezi Makam

Ülkemiz, 19 Ekim 1996 Tarihli Velayet Sorumluluğu ve Çocukların Korunması Hakkında Tedbirler Yönünden Yetki, Uygulanacak Hukuk, Tanıma, Tenfiz ve İşbirliğine Dair Sözleşmeyi (Sözleşme), 2016 yılında imzalamış ve onaylamıştır. Sözleşme, Ülkemiz bakımından 01.02.2017 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Sözleşmenin uygulanmasında Ülkemiz açısından merkezi makam olarak Adalet Bakanlığı belirlenmiştir.

2- Sözleşmenin Genel Çerçevesi

Sözleşme, çocukların korunması konusunda 3 önemli Lahey Sözleşmesinden birini oluşturmaktadır. Çocukların korunmasına dair diğer 2 Lahey Sözleşmesi ise; "1993 Tarihli Çocukların Korunması ve Uluslararası Evlat Edinilmeleri Hususunda İşbirliğine Dair Sözleşme ile"1980 Tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukukî Veçhelerine Dair Sözleşmedir.

Diğer iki Sözleşme ile karşılaştırıldığında, 1996 tarihli Sözleşme, çocukların korunması hakkında çok daha geniş hukuki araç ve imkânlarla sahip bulunmaktadır. Bu açıdan 1996 tarihli Sözleşme; veli sorumluluğuna hükmedilebilmesi, çocuğun korunması için kamusal bir koruma ve himayeye başvurulabilmesi, çocuk mallarının korunması için temsilci atanmasına kadar birçok hukuksal mekanizma öngörmektedir.

Sözleşme, hangi ülke makamlarının çocuğun korunması konusunda yetkili olduğu konusunda yeknesak kurallar belirlemiştir. Bu konuda, kanunlar ihtilafına mahal bırakmadan, kural olarak çocuğun mutad ikametinin bulunduğu ülke makamları birincil olarak yetkilendirilmiştir. Ancak, çocuğun fiilen bulunduğu ülkeye de gerekli durumlarda acil ya da geçici koruma önlemleri alabilme yetkisi tanınmıştır.

Ebeveynlerin farklı âkit ülkelerde bulunmaları durumunda, velayet ve çocukla şahsi ilişki kurulması konularının çözümü için sözleşme bir yapı öngörmektedir. Bu anlamda sözleşmenin tanıma ve tenfize dair hükümleri velayet ve şahsi ilişki kurulması konusunda bir başka âkit ülkede yeniden dava açılmasının önüne geçmiş ve çocuğun mutad

1- The Situation and Central Office of Our Country

"The Hague Convention dated 19th October 1996 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Cooperation in Respect of Parental Responsibility And Measures For The Protection Of Children" (Convention) was signed and ratified in 2016 by our State. The Convention entered into force on 01.02.2017 for our country. As per the implementation of the Convention, the Ministry of Justice has been designated as the central authority in terms of our country.

2- General Framework of the Convention

The Convention is one of three important Hague Conventions about protection of children. The other two Hague Conventions on the protection of children are; "the 1993 Convention on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption" and "the 1980 Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction".

Compared with the other two Conventions, the 1996 Convention has much broader legal instruments and opportunities for protection of children. In this respect, the 1996 Convention; covers a very wide range of civil measures of protection concerning children, from orders concerning parental responsibility and contact to public measures of protection or care, and from matters of representation to the protection of children's property.

The Convention sets uniform rules as to which countries are authorized to protect the child. In this respect, as a rule, the authorities of the country where the child has a habitual residence are primarily authorized without a conflict of laws. However, the country in which the child is actually present is also authorized to take urgent or temporary protective measures where necessary.

In cases where parents are in different contracting countries, a contractual structure for custody and the settlement of personal contact with children is foreseen by the Convention. In this sense, the provisions of recognition and enforcement of the Convention prevents filing a lawsuit of recognition and enforcement in another contracting state and the authorities of the countries where the child has a habitual residence enjoy primacy.

meskeninin bulunduğu ülke makamlarının yetkisine üstünlük tanımıştır.

Sözleşme, giderek artan sınır ötesi hareketlilik nedeniyle, refakatsiz olarak, savunmasız ve istismara açık bir şekilde hareket eden çocukları, çeşitli risklerden korumaya dönük âkit ülkeler arasında yardımlaşmayla ilgili hükümler öngörmüştür.

Sözleşme, çocuğun mutlak meskeninin bulunduğu ülke makamlarının uzun vadede çocuğun korunmasıyla ilgili karar verme yetkisinin asliliğinin altını çizerek, 1980 tarihli sözleşmeyi güçlendirmiştir. Sözleşme aynı zamanda çocuğun iade edilmesi durumunda, bu zamana kadar geçen süre içinde, çocuğun korunmasıyla ilgili verilmiş geçici bir tedbirin icrasına fırsat vermesi nedeniyle, iade kararı veren ülkenin yetkili makamlarının aldığı koruma kararlarına bir etkinlik kazandırmıştır. 1980 tarihli sözleşmenin, 16 yaşın doldurulmasına kadar uygulanabilmesi mümkünken, 1996 tarihli sözleşme çocuklara, doğdukları andan 18 yaşın ikmaline kadar uygulanır.

3- Sözleşmenin Kapsamı ve Getirdiği Önemli Düzenlemeler

Sözleşme'nin 1 inci maddesine göre Sözleşmenin amaçları şunlardır: Makamları, çocuğun kişiliğinin veya malvarlığının korunmasına yönelik tedbirleri almaya yetkili olan devleti belirlemek; yetkilerini kullanırken söz konusu makamlar tarafından uygulanacak hukuku belirlemek; velayet sorumluluğuna ilişkin olarak uygulanacak hukuku belirlemek; tüm âkit devletlerde bu tür koruma tedbirlerinin tanınması ve tenfizini sağlamak; âkit devletlerin makamları arasında, bu Sözleşme'nin amaçlarını gerçekleştirmek için gerekli olabilecek işbirliğini oluşturmak.

Sözleşme'nin 3 üncü maddesine göre, 1 inci maddede belirtilen tedbirler özellikle şu hususlara yönelik olabilir: velayet sorumluluğunun niteliği, kullanımı, sonlandırılması veya kısıtlanmasının yanı sıra başkasına devri; çocuğun kişiliğinin korunmasına yönelik haklar dâhil olmak üzere velayet hakkı ve özellikle çocuğun yerleşim yerini belirleme hakkı yanı sıra, çocuğun belirli bir zaman dilimi için mutlak meskeninden başka bir yere götürülmesi hakkını da içeren erişim hakları; vasilik, kayımlık ve benzer kurumlar; çocuğun kişiliğini ve mallarını koruması altına alan, çocuğu temsil eden veya çocuğa yardımcı olan kişi ya da kurumun belirlenmesi.

Because of the increasingly transboundary mobility, The Convention foresees provisions for assistance between countries on unaccompanied children, vulnerable and exploited children, in order to protect them from various risks.

The Convention reinforces the 1980 Convention by underlining the primary role played by the authorities of the child's habitual residence in deciding upon any measures which may be needed to protect the child in the long term. It also adds to the efficacy of any temporary protective measures ordered by a judge when returning a child to the country from which the child was taken, by making such orders enforceable in that country until such time as the authorities are able themselves to put in place necessary protections. Whereas the Convention of 1980 could be applied until the age of 16, the 1996 Convention applies to children up to 18 years of age.

3- The scope and important regulations of the Convention

According to Article 1 of the Convention, the purposes of the Convention are: to determine the State whose authorities have jurisdiction to take measures directed to the protection of the person or property of the child; to determine which law is to be applied by such authorities in exercising their jurisdiction; to determine the law applicable to parental responsibility; to provide for the recognition and enforcement of such measures of protection in all Contracting States; to establish such co-operation between the authorities of the Contracting States as may be necessary in order to achieve the purposes of this Convention.

According to Article 3 of the Convention the measures referred to in Article 1 may deal in particular with these issues: the attribution, exercise, termination or restriction of parental responsibility, as well as its delegation; rights of custody, including rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child's place of residence, as well as rights of access including the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child's habitual residence; guardianship, curatorship and analogous institutions; the designation and functions of any person or body having charge of the child's person or property, representing or assisting the child.

According to Article 4 of the Convention the Convention does not apply on the following points: the establishment

Sözleşmenin 4 üncü maddesine göre aşağıdaki hususlarda Sözleşme uygulama alanı bulmaz. Ebeveyn-çocuk ilişkisinin kurulması veya böyle bir ilişkiye itiraz edilmesi; evlat edinme kararları, evlat edinmeye hazırlık niteliğindeki tedbirler veya evlat edinmenin iptali veya feshi; çocuğun adı ve önadları; erginlik; nafaka vakıf veya halefiyet; sosyal güvenlik; eğitim ve sağlık konularındaki genel nitelikli kamu tedbirleri; çocuklar tarafından işlenen suçlar sonucu alınan tedbirler; iltica hakkı ve göç konularındaki kararlar.

Sözleşme'nin 5 inci maddesine göre çocuğun mutlak meskeni olan âkit devletin adli veya idari makamları, çocuğun kişiliğinin veya mallarının korunmasına yönelik tedbirleri almaya yetkilidir. Yine Sözleşmenin 7 nci maddesi uyarınca, çocuğun mutlak meskeninin diğer bir âkit devlete alınması durumunda, yeni mutlak meskenin bulunduğu devletin makamları yetkili olur.

Sözleşme'nin 8 inci maddesine göre, yargı yetkisine sahip âkit devletin makamının, çocuğun çıkarlarını en iyi şekilde değerlendirmek üzere çocuğun üstün yararına olduğunu düşünürse, yetkili olan makamın yerine yetkiyi üstlenebilir. Böyle bir durumda; çocuğun vatandaşı olduğu devlet, çocuğun mallarının bulunduğu devlet, çocuğun ebeveynlerinin boşanma veya yasal olarak ayrılması veya evliliklerinin iptali için yapılan başvuruyu makamlarının üstlendiği devlet, çocuğun önemli irtibatının bulunduğu devlet de yetkiye sahiptir.

Sözleşmenin 15 inci maddesine göre, âkit devletlerin makamları yukarıda işaret edilen yetkilerini kullanırken kendi hukuklarını uygularlar. Bununla birlikte, çocuğun kişiliğinin ya da mallarının korunmasının gerektirdiği ölçüde ve istisnai olarak, duruma ilişkin somut bağlantısı bulunan diğer devletin hukuku uygulanabilir veya dikkate alınabilir.

Sözleşme'nin 23 üncü maddesine göre âkit devletin makamlarınca alınan önlemler, kural olarak diğer tüm âkit devletlerdeki kanun gereğince tanınır. Sözleşme'de düzenlenen tanıma ve tenfiz hükümlerinin Türk hukukuna

or contesting of a parent-child relationship; decisions on adoption, measures preparatory to adoption, or the annulment or revocation of adoption; the name and forenames of the child; emancipation; maintenance obligations; trusts or succession; social security; public measures of a general nature in matters of education or health; measures taken as a result of penal offences committed by children; decisions on the right of asylum and on immigration.

According to Article 5 of the Convention, the judicial or administrative authorities of the Contracting State of the habitual residence of the child have jurisdiction to take measures directed to the protection of the child's person or property. Again, according to Article 5 of the Convention, the authorities of the State in which the new residence is located shall be authorized if the child's habitual residence is taken over to another Contracting State.

According to Article 8 of the Convention, the authority of a Contracting State may be substituted and have jurisdiction, if it considers it in the particular case to be in the best interests of the child. In such a case; a State of which the child is a national, a State in which property of the child is located, a State whose authorities are seized of an application for divorce or legal separation of the child's parents, or for annulment of their marriage, a State with which the child has a substantial connection have also the jurisdiction.

According to Article 15 of the Convention; in exercising their jurisdiction mentioned above, the authorities of the Contracting States shall apply their own law. However, in so far as the protection of the person or the property of the child requires, they may exceptionally apply or take into consideration the law of another State with which the situation has a substantial connection.

According to Article 23 of the Convention the measures taken by the authorities of a Contracting State shall be recognised by operation of law in all other Contracting States. The issue referred in the Convention as "direct recognition" within the scope of the effects of the

etkisi kapsamında “doğrudan tanıma” olarak ifade edilen husus, bir “kanun gereği” tanıma usulüdür. Buna göre; Sözleşme'nin uygulama alanı bulduğu hallerde, âkit devletlerin adli veya idari makamları tarafından verilen; velayet, çocukla kişisel ilişki kurulması, çocuğun mallarının idaresi, çocuğun vesayet altına alınması gibi çocuğun şahıs ve malvarlığının korunması hakkındaki tüm kararlar herhangi bir tanıma veya tenfiz başvurusuna gerek olmaksızın Türk hukukunda kendiliğinden kanun gereği tanınacak ve tüm hüküm ve sonuçlarını doğuracaktır.

Sözleşme “doğrudan tanıma” usulünü benimsemiş olmakla birlikte; Sözleşme’de “doğrudan tenfiz” usulü kabul edilmemiştir. Yine, Sözleşme'nin 24. maddesinde, hukuki menfaati bulunan herkesin, âkit devlet makamlarından alınan bir koruma tedbiri kararının “tanınması” veya “tanınmaması”nı diğer âkit devletlerin yetkili makamlarından talep edebileceği ve bir “tanıma” veya “tanımama” kararı alınabileceği düzenlenmiş; ancak talep ile tanıma veya tanımama kararı alınması usulü âkit devletlerin iç hukuklarına bırakılmıştır.

Bununla birlikte Sözleşme'nin 23 üncü maddesinin ikinci fıkrasına göre tanıma bazı durumlarda reddedilebilir. Bu durumlar özellikle şunlardır; önlemin, yargı yetkisi olmayan makam tarafından alınması; önlemin, acil durum haricinde, adli veya idari yargısal işlem bağlamında çocuğun dinlenilmesine fırsat verilmeksizin talep edilen devletin temel usul ilkelerini ihlal edecek şekilde alınması halinde; çocuğun üstün yararı göz önünde bulundurularak böyle bir tanımanın talep edilen devletin kamu düzenine açıkça aykırı olması halinde.

Sözleşme'nin 51 inci maddesine göre, âkit devletler arasındaki ilişkilerde 1996 tarihli Sözleşme, 5 Ekim 1961 tarihli Küçüklerin Korunması Konusunda Makamların Yetkisine ve Uygulanacak Kanuna Dair Sözleşme ile 12 Haziran 1902 tarihinde Lahey’de imzalanan Küçüklerin Vesayetini Tanzim Eden Sözleşme yerine geçer.

recognition and enforcement provisions of Turkish law is a “ipso jure” procedure of recognition. According to this; where the Convention finds application, all decisions concerning the protection of the child’s person and property, such as custody, personal contact with the child, the administration of the child’s property, taking of the child under guardianship shall be recognized and bear all legal consequences in Turkish law ipso jure (automatically) without any need for recognition or enforcement.

Although the adoption of the “direct recognition” procedure is regulated, “Direct enforcement” procedure is not adopted in the Convention. Again, according to Article 24 of the Convention, any interested person may

request from the competent authorities of a Contracting State that they decide on the recognition or non-recognition of a measure taken in another Contracting State, but the procedure regarding the demand and deciding recognition or non-recognition is left to the internal laws of the Contracting States.

However, according to the second paragraph of Article 23 of the Convention, recognition may be refused in some cases. These are especially the cases; if the measure was taken by an authority that has not jurisdiction; if the measure was taken, except in a case of urgency, in the context of a judicial or administrative proceeding, without the child having been provided the opportunity to be heard, in violation of fundamental principles of procedure of the requested State; if such recognition is manifestly contrary to public policy of the requested State, taking into account the best interests of the child.

According to Article 51 of the Convention, in relations between the Contracting States the Convention replaces the Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors, and the Convention governing the guardianship of minors, signed at The Hague 12 June 1902.

MÜSTEŞAR YARDIMCISI EROL GÜNEY AFRIKA CUMHURİYETİ'Nİ ZİYARET ETTİ

DEPUTY UNDERSECRETARY EROL VISITS THE REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

Müsteşar Yardımcısı Sayın Mustafa Erol başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti, 19-21 Şubat 2018 tarihlerinde Güney Afrika Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Bakanlığımız heyeti, ziyaret kapsamında Güney Afrika Ulusal Savcılık Makamı Direktörü Sayın Shaun Kevin Abrahams ile bir görüşme gerçekleştirmiş; ayrıca Güney Afrika Adalet ve Anayasal Kalkınma Bakanlığı ile Uluslararası İlişkiler ve İşbirliği Bakanlığı yetkilileriyle bir araya gelmiştir.

Olumlu bir havada gerçekleşen görüşmelerde; ikili ilişkiler ile ülkeler arası adli yardımlaşma konuları ele alınmış ve işbirliğinin geliştirilmesi için yapılabilecekler üzerinde durulmuştur.

Ministry's delegation, headed by Deputy Undersecretary Mr. Mustafa Erol, visited on 19-21 February 2018 the Republic of South Africa for official talks.

Within the framework of the visit, Ministry's

delegation, met Adv. Shaun Kevin Abrahams, National Director of Public Prosecutions of South Africa; the delegation also met with representatives of the South African Department of International Relations and Cooperation.

In the Negotiations, which were held in a positive atmosphere, the matters of bilateral relations and judicial cooperation between the two countries were discussed and the parties focused on what could be done to develop bilateral relations.

MÜSTEŞAR YARDIMCISI EROL MOZAMBİK'İ ZİYARET ETTİ

DEPUTY UNDERSECRETARY EROL VISITS MOZAMBIQUE

Müsteşar Yardımcısı Sayın Mustafa EROL başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti, 21-23 Şubat 2018 tarihlerinde Mozambik Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Bakanlığımız heyetince, ziyaret kapsamında Mozambik Adalet ve Din İşleri Bakan Yardımcısı Sayın Joaquim VERİSİMO, Mozambik Başsavcısı Sayın Beatriz BUCHİLİ ve Mozambik Yüksek Mahkemesi Başkan Yardımcısı Sayın Adelino Manuel MUCHANGA ile görüşmelerde bulunulmuş, ayrıca Adalet ve Din İşleri Bakanlığı Daimi Sekreteri Sayın Arlindo Alberto LANGA başkanlığındaki heyetle toplantı yapılmıştır.

Görüşmelerde ikili ilişkiler ile ülkeler arası adli yardımlaşma konuları ele alınmış ve iş birliğinin geliştirilmesinin yolları müzakere edilmiştir.

Ministry's delegation, headed by Deputy Undersecretary Mr. Mustafa Erol, on 21-23 February 2018 paid an official visit to the Republic of Mozambique.

Within the framework of the visit, Ministry's delegation held talks with Mozambique's Vice-Minister in the Ministry of Justice, Constitutional and Religious Affairs, Mr. Joaquim Veríssimo, Mozambique's Attorney-General, Beatriz Buchili, and Hon. Mr. Justice Adelino Manuel Muchanga, Chief Justice, Supreme Court of Mozambique. The delegation also met a delegation headed by Arlindo Langa, Permanent Secretary of the Ministry of Justice and Religious Affairs ...

Negotiations adressed bilateral relations and legal assistance between the two countries, and ways of developing the cooperation.

MÜSTEŞAR YARDIMCISI ÖNER'İN KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ'Nİ ZİYARETİ

DEPUTY UNDERSECRETARY ÖNER PAYS A VISIT TO TURKISH REPUBLIC OF NORTHERN CYPRUS

Müsteşar Yardımcımız Sayın Cengiz ÖNER başkanlığındaki Bakanlığımız heyeti, 21-23 Mart 2018 tarihlerinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Bakanlığımız heyeti, ziyaret kapsamında KKTC İçişleri Bakanı Sayın Ayşegül Baybars ve KKTC Başsavcı Yardımcısı Muavini Sayın Ergül Kızılokğil başkanlığındaki heyetlerle görüşmeler gerçekleştirmiştir.

Yapılan görüşmelerde; ikili adli ilişkiler ile ülkeler arası adli yardımlaşma konuları ele alınmış ve işbirliğinin geliştirilmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

A delegation from the our Ministry headed by Deputy Undersecretary Mr. Cengiz ÖNER paid an official visit to the Turkish Republic of Northern Cyprus on 21-23 March 2018.

During the visit, the delegation held meetings with delegations headed by the Minister of Interior of TRNC, Ayşegül Baybars and the Deputy Chief Public Prosecutor of TRNC, Ergül Kızılokğil.

In the meetings, bilateral relations and judicial cooperation between the two countries were addressed and both parties agreed to enhance cooperation between their respective countries.

KATAR DEVLETİ YARGI HEYETİNİN ZİYARETİ

QATARI JUDICIARY DELEGATION'S VISIT

Katar İstinaf Mahkemesi Daire Başkanları ve İlk Derece Mahkemeleri Hâkimlerinden oluşan Heyet 18 Nisan 2018 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Sayın Musa Heybet tarafından kabul edilmiştir.

Heyetler arasında gerçekleşen ziyarette, iki ülke arasındaki adli işbirliği konularında fikir alışverişinde bulunulmuş ve mevcut iyi ilişkilerin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır. Ziyaret esnasında ayrıca Katar Yargı Heyetine, Türk Yargı Sistemi ve Türkiye'de mahkemelerin işleyişi konularında bilgi verilmiştir.

Deputy Undersecretary Mr. Musa HEYBET received the delegation of Qatari Heads of Department of the Court of Appeals and judges of the Courts of First Instance on 18 April 2018.

The two delegations exchanged ideas on judicial cooperation and conveyed mutual wishes to enhance the good relations between their respective countries. A presentation on Turkish Judicial system and the operation of courts in Turkey to the Qatari Judiciary delegation was also made during the meeting.

ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ

INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

Mehmet Fatih DOĞAN
Adalet Uzman Yardımcısı
Judicial Expert Assistant

Cornell Üniversitesinden (ABD) Milton Leitenberg, '20. Yüzyıldaki Çatışma ve Savaşlarda Ölüm' isimli çalışmasında 20. Yüzyılda gerçekleşen savaşlarda ve iç çatışmalarda yaklaşık 140 milyon insanın hayatını kaybettiğini sayısal verilerle ortaya koymuştur.

Uluslararası toplumun vicdanını derinden yaralayan olayların yaşanmasının önüne geçebilmek amacıyla, daimi ve bağımsız bir uluslararası ceza mahkemesinin kurulması ancak 1990'lı yılların sonunda gerçekleşebildi. Birleşmiş Milletler (BM), 1945 tarihli kurucu anlaşmasının 1. maddesinde belirtilen amaç ve hedeflere ulaşabilmek adına, kurulması planlanan mahkemenin hazırlık çalışmalarını yürütme görevini, 04.12.1989 tarih ve 44/39 sayılı Kararı ile BM çatısı altında faaliyet gösteren Uluslararası Hukuk Komisyonu'na (UHK) vermiştir.

Hollanda'nın Lahey kentinde faaliyetlerini yürüten Uluslararası Ceza Mahkemesinin (UCM) 01.07.2002 tarihinde gerçekleşen açılışında dönemin BM Genel Sekreteri Kofi Annan, UCM'nin önemini şu sözlerle ifade etmiştir: 'Uluslararası bir ceza mahkemesi beklentisinde 'evrensel adalet vaadi' yatıyor. Vizyonumuzun basit ve yüce amacı budur. Bunun gerçekleşmesine yakınız. Sizden istediğimiz; insan haklarının ihlal edilmesinin önüne geçmekte kendinize düşeni yapmanızdır. Sadece o zaman, savaş ve çatışmaların masum kurbanları adaletin örtüsü altında yatabilirler ve kendilerinin de hakları olduğunu ve bunları ihlal edenlerin cezalandırılacağını bilebilirler.'

Roma Diplomatik Konferansı ve Roma Statüsü (1998)

UHK tarafından hazırlanan 116 maddeden oluşan taslak metnin müzakereleri, 160 devlet, 33 uluslararası kuruluş ve 236 hükümet dışı örgüt (NGO) temsilcisinin katılımıyla 15.06.1998 - 17.07.1998 tarihleri arasında İtalya'nın başkenti Roma'da, UCM'nin Kurulmasına Dair Birleşmiş Milletler Roma Diplomatik Konferansında gerçekleştirilmiştir.

Müzakerelerde, ulusal mahkemeler ile UCM arasında muhtemel bir yetki uyuşmazlığının doğmasına neden olmamaya ve Mahkemenin yoğun yargı yükü ile karşı karşıya kalmaması için yargı yetkisine girecek suçların sınırlı sayıda (numerus clausus) tutulmasına gayret sarf edilmiştir.

In his study "Deaths in Wars and Conflicts in the 20th Century" Milton Leitenberg from Cornell University (USA) presents data that reveals that approximately 140 million people died in wars and conflicts in the 20th century wars.

The establishment of a permanent autonomous criminal court that would obviate incidents that deeply wound the conscience of the international community was only possible towards the end of the 1990's. In order to attain the aims and objectives stated in Article 1 of the 1945 foundational treaty, the United Nations entrusted the International Law Commission, which operates under the UN, with the task of carrying out preparatory work of the prospective court with the decision dated 04.12.1989 and numbered 44/39.

UN Secretary-General Kofi Annan remarked at the inauguration of the International Criminal Court (ICC) on 01.07.2002, which has its seat in the Hague, Netherlands, about the significance of the ICC: "In the prospect of an international criminal court lies the promise of universal justice. That is the simple and paramount hope of this vision. We are close to its realization. We will do our part to see it through till the end. We ask you to do your utmost to ensure that human rights are not violated. Only then will the innocents of distant wars and conflicts know that they may sleep under the cover of justice; that they, too, have rights and that those who violate those rights will be punished."

Rome Diplomatic Conference and Rome Statute (1998)

The UN Diplomatic Conference to establish an international criminal court took place in Rome, with 160 countries, 33 international organizations and 236 non-governmental organizations (NGO) participating in the negotiations of the draft text which consists of 116 articles, prepared by the International Law Commission.

In these negotiations, efforts have been made to limit the number of offences (numerus clausus) so as not to give occasion possible jurisdictional dispute between national courts and the ICC and to prevent intense judicial burden.

War crimes, crime of genocide, crimes against humanity, crime of aggression, drug trafficking, use of nuclear weapons, crimes against UN personnel and crimes of terror were addressed during the negotiations. Even

Savaş suçları, soykırım suçu, insanlığa karşı suçlar, saldırı suçu, uyuşturucu kaçakçılığı, nükleer silah kullanımı, BM personeline karşı işlenen suçlar ve terör suçları müzakerelerde görüşülen suç tipleri olmuştur. Uyuşturucu kaçakçılığı ve terör suçlarının da UCM'nin yargı yetkisinde olması gerektiği, içinde Türkiye'nin de bulunduğu ülkeler tarafından savunulmuşsa da Konferansta bu suçlarla etkin mücadelenin ulusal mahkemeler eliyle sürdürülmesi görüşü baskın gelmiştir.

Müzakereler neticesinde Mahkemenin yargı yetkisinde olacağı belirtilen 4 suç tipi kabul edilmiştir: (a) Soykırım suçu; (b) İnsanlığa karşı suçlar; (c) Savaş suçları; (d) Saldırı suçu.

13 bölümden oluşan 128 maddelik bir metin halinde katılımcıların onayına sunulan UCM kurucu anlaşması Roma Statüsü, 17.07.1998 tarihinde yapılan oylamada 120 kabul, 21 çekimser ve 7 ret oyu ile kabul edilmiştir. Türkiye 21 çekimser ülkeden biriyken; İsrail, ABD, Çin, Yemen, Katar, Irak ve Libya ise ret oyu veren ülkelerdir.

Roma Statüsü, her ne kadar 17.07.1998 tarihinde kabul edilmiş olsa da, 60'ıncı devlet tarafından kabul edildiğine dair onay belgelerinin BM Genel Sekreterliğine sunulmasından sonraki 60'ıncı günü takip eden ayın ilk günü yürürlüğe gireceği 126. maddede ifade edilmiştir. Bu şartın sağlandığı 01.07.2002 tarihi, UCM'nin zaman bakımından yargı yetkisinin sınırlarının çizilmesi bakımından önemlidir. Bu tarihten önce işlenmiş suçlar Roma Statüsünün kapsamı dışındadır. Statüye taraf olmak isteyen devletler, taraf olma iradelerini gösteren onay belgelerini verdikleri tarihi, 01.07.2002 tarihini veya sonrasını da UCM'nin yargı yetkisinin başlangıcı tarihi olarak belirleyebilirler.

Mahkemenin Yapısı ve İşleyişi

Statüde çizilen sınırlar içerisinde, hiçbir kurumdan emir ve talimat almaksızın, bağımsız ve daimi nitelikte uluslararası bir yargılama makamı olan UCM'nin yargılama yetkisi sınırsız ve öncelikli değil; ulusal mahkemeleri tamamlayıcı yani ikincil niteliktedir. UCM'nin ulusal mahkemeleri

though many countries including Turkey held the opinion that the ICC should have jurisdiction over drug trafficking and terror crimes, it was overruled during the conference with the view that an efficient fight against these crimes should be carried out by national courts.

Following the negotiations, it was acknowledged that four types of crime fall within the jurisdiction of the court: a) the crime of genocide; b) crimes against humanity; c) war crimes; d) crime of aggression.

The foundational treaty, Rome Statute of the ICC, a 128 article text consisting of 13 sections, was submitted to the approval of the participants and was approved during the voting on 17.07.1998, receiving with 120 votes in favour, 21 votes abstaining and 7 votes against. Turkey was one of the many countries that abstained, while Israel, USA, China, Yemen, Qatar, Iraq and Libya voted against.

Even though the Rome Statute was adopted on 17.07.1998, it would enter into force, as stated in Article 126, on the first day of the month after the 60th day following the date on which the 60th country deposits an instrument

ratifying the statute to the Secretary-General of the UN. The date 01.07.2002 on which requirements were met is of vital importance in order to determine the limits at its jurisdiction *ratione temporis*. Crimes committed before this date fall outside the scope of the Rome statute. States that wish to be a party to the Statute have the right to determine the date on which they deposit an instrument declaring their decision to be party to the statute, on the date of 01.07.2002 or a later date as the day on which the jurisdiction of the ICC enters into effect.

Structure and operation of the ICC

As determined by the statute, the ICC is a permanent autonomous, international court that has the power to exercise jurisdiction, which is neither limitless nor privileged, without intervention or orders and instructions from other institutions; the ICC is considered to be subsidiary to national courts that is to say, it is bestowed a secondary position. The ICC's subsidiary function to national courts does neither mean that it may give orders

tamamlayıcı işlevi, taraf devletlerin yargı makamlarına emir ve talimat verebileceği anlamı taşımayacağı gibi, bir üst mahkeme veya temyiz mahkemesi olarak hareket etmesi sonucunu da doğurmayacaktır. Aksi durum devletlerin egemenlik alametlerinden birinin ihlali anlamına gelecektir.

Roma Statüsünde belirtilen bir suç işlendiğinde, ilk olarak ulusal mahkemeler devreye girecektir. UCM ancak ulusal mahkemelerin yargılamaları ileriye taşımaya yönelik işlemlerde bulunmaması, sürüncemede bırakılması veya işlevsiz kılınması durumunda devreye girebilecektir.

Yargılama yetkisine giren bir suç ile karşılaşıldığında UCM'nin yargılama mekanizmasını harekete geçirebilmek için 3 farklı yol bulunmaktadır. (a) Statüye taraf devletin UCM'ye bildirim, (b) BM Güvenlik Konseyi'nin UCM'ye bildirim ve (c) UCM Savcısının bizzat kendisinin harekete geçmesi.

Mahkemenin yargı yetkisine giren bir suçun, Statüye taraf devlet sınırları içerisinde veya Statüye taraf herhangi bir devlet vatandaşına karşı Dünyanın herhangi bir yerinde işlenmiş olması durumunda UCM'nin yargılama yetkisine sahip olacağı Statünün 12.maddesinde düzenlenmiştir.

Roma Statüsünün 13. maddesinde ise, BM Şartının VII. Bölümünde sayılan barışın tehdidi, bozulması ve saldırı fiili durumlarında, suçun işlendiği devlet Statüye taraf olmasa dahi, BM Güvenlik Konseyi'nin UCM'ye yapacağı başvuru ile UCM Savcısı tarafından soruşturma işlemlerine başlanabilmesinin mümkün olduğu belirtilir.

BM Şartı'nın 25. maddesinde, BM üyesi olan her devletin, BM Güvenlik Konseyi kararlarını kabul etme ve uygulama konusunda BM'den farklı bir tutum sergileyemeyeceği belirtilmiştir. Dolayısıyla, BM Güvenlik Konseyi tarafından soruşturulma açılması için UCM'ye bir bildirimde bulunulduğunda, Roma Statüsüne taraf olmasa dahi BM üyesi devletlerin UCM'nin adli işbirliği taleplerine olumlu yaklaşması BM tarafından beklenmektedir. Bu duruma örnek olarak BM Güvenlik Konseyi'nin 26.02.2011 tarihli 1970 sayılı Kararı gösterilebilir. Libya'da işlenen suçların soruşturulmasının UCM'den istendiği Kararın 5. paragrafında, 'Her ne kadar Roma Statüsüne taraf olmayan devletlerin Statü bağlamında herhangi bir yükümlülüğü bulunmasa da tüm Devletlerin ve ilgili bölgesel ve uluslararası organizasyonların UCM ve Savcılıkla tam anlamıyla işbirliği yapması çağrısında bulunmaktadır.' ifadesi ile BM Güvenlik Konseyi tutumunu açıkça ortaya koymaktadır.

and instructions to the judicial authorities of party states, nor does it mean that it may act as the supreme court or court of appeals. Otherwise, the sovereignty of states will be violated.

When a crime listed in the statute is committed, national courts shall initially be involved. The ICC will only intervene where national courts are unable or unwilling to carry out its proceedings. When confronted with crimes falling within its jurisdiction, there are three paths that may be taken to prompt the judicial mechanism of the ICC: a) notification to the ICC made by a state party to the statute; b) the UN Security Council's notification to the ICC; c) the prosecutor himself takes action.

Article 12 of the Statute provides that the ICC may exercise its jurisdiction over a crime if the State on the territory of which the conduct in question occurred is party to the Statute or the crime has been committed in any part of the world against any citizen who is a national of a State party to the statute.

Article 13 of the Rome Statute states that in cases of threats to peace, breach of the peace and acts of aggression provided in Chapter 7 of the Charter of the United Nations, it is possible to initiate investigations by the ICC prosecutor with an application submitted by the UN Security Council even if the state in which the crime is committed is not a party to the Statute.

Article 25 of the Charter of the UN provides that every State which is a UN member shall agree to accept and carry out the decisions of the Security Council in accordance with the Charter. Hence, when a notification is submitted to the ICC for the UN Security Council to conduct an investigation, it is expected by the UN that UN member States, even if they are not party to the Rome statute, embrace ICC's requests for judicial cooperation. The UN Security Council's decision dated on 26.02.2011 and numbered 1970 can be cited as an example. Paragraph 5 of the resolution states that ICC requests the investigation of crimes committed in Libya which clearly demonstrates UNSC's stance, "Although States which are not party to the Statute of Rome are under no obligation in terms of the Statute, all States and relevant regional and international organizations are called to fully cooperate with the ICC and the Prosecutor's Office."

The organizational structure of ICC, which carries out its activities through its bodies, consists of the Presidency, Chambers (Appeals Division, Trial Division and Pre-Trial Division), Office of the Prosecutor, Registry and the Assembly of Party States.

Faaliyetlerini organları eliyle yerine getiren UCM'nin teşkilat yapısı, Başkanlık, Daireler (Temyiz Dairesi, Yargılama Dairesi ve Ön Yargılama Dairesi), Savcılık, Yazı İşleri Bürosu ve Taraf Devletler Kurulu'ndan oluşmaktadır.

Yargılama yetkisine giren suç tiplerinin işlendiğinin öğrenilmesi durumunda, suça ilişkin delillerin toplanması ve iddianamenin hazırlanarak, suçun UCM'nin yargı yetkisi bakımından kabul edilebilir olup olmadığı yönünden incelenmesi amacıyla Ön Yargılama Dairesine (ÖYD) sunulması işlemi UCM Savcısı tarafından yerine getirilir. ÖYD tarafından kabul edilen ve Yargılama Dairesine (YD) gönderilen dosya için bir duruşma tarihi belirlenir. UCM'de duruşmalar kural olarak yüze karşı (vicahi) ve herkese açık (aleni) olarak yapılır. İlk oturumda isnat edilen suçlar, sanığa anlayacağı dilden okunur, hakları ve yükümlülükleri kendisine bildirilir. Karar, sunulan ve incelenen delillerin muhakemesi ve müzakeresi sonrası YD hâkimlerinin basit çoğunluğu ile verilir. UCM kararları, beraat, mahkûmiyet ile suçtan elde edilen haklar ve malların iadesi şeklinde tecelli etmektedir.

Statünün 81. maddesinde, YD tarafından verilen kararın, Statüde temyize başvuru hakkı sahibi olduğu belirtilen savcı, mahkûm olan sanık, mağdur ve ilgili devlet tarafından temyiz edilebileceği belirtilmiştir.

UCM'nin bir diğer organı da Mahkemenin yasama organı olarak faaliyetlerini yürüten Taraf Devletler Kurulu'dur (TDK). Hazırlık Komisyonunun sunacağı tavsiyeleri değerlendirmek, uygun bulması halinde kabul ederek yürürlüğe girmesini sağlamak, UCM görevlilerinin uyması gereken kuralları belirlemek, UCM organlarına idari görüş sağlamak, UCM bütçesini kabul etmek, gereken durumlarda UCM hâkimlerinin sayısının artırılmasına karar vermek TDK'nin en temel görevleridir.

Statüye taraf olmayan devletlerin de gözlemci sıfatı ile katılabildikleri ve Statüye taraf her bir devletin temsilcisinin birer oy hakkının bulunduğu TDK toplantıları, yılda bir kez Birleşmiş Milletler Genel Merkezi (New York) veya Mahkeme merkezinde (Lahey) gerçekleştirilir. Her yıl düzenlenen TDK toplantısının 16'ncısı en son 4-14 Aralık 2017 tarihleri arasında düzenlenmiş, Toplantıya Statüye taraf 123 devlet temsilcisi ile gözlemci devlet ve sivil toplum örgütleri temsilcileri katılmıştır.

In cases where it is understood that crimes that fall within its jurisdiction have been committed, it is the duty of the ICC Prosecutor to gather evidence and file an indictment, and present it to the Pre-Trial Division (PTD) to evaluate whether the crime falls under the jurisdiction of the ICC or not. A date for a hearing is arranged for the file that is approved by the PTD and submitted to the Trial Division. As a rule, hearings at the ICC are conducted face to face and are open to the public. In the first hearing, the accused is informed, in a language which he understands, of the nature of the accusation against him, his rights and obligations. The decision is finalized by the simple majority of the Trial Division Prosecutors following the discussion and negotiation on evidence presented. ICC rulings are manifested as acquittal, imprisonment as well as return of rights and assets attained from the crime.

Article 81 of the statute provides that (the decisions finalized by the Trial Division) the Prosecutor who has the right to make an appeal, the accused who is convicted the victim or the relevant state

has the right to appeal against the decision of the Trial Division.

Another organ of the ICC is the Assembly of State Parties (ASP) which conducts its activities as the legislative body of the Court. The ASP is tasked with evaluating the proposals presented by the Preliminary Commission, ensuring that it enters into force by approving it when found suitable, determining the rules that ICC employees must abide by, providing administrative review to ICC organs, accepting the budget of the ICC, increasing the number of ICC judges when necessary.

The ASP meeting, where States that are not party to the Statute may take part as observers and where each State Party representative receives one vote, is held once a year at the headquarters of the United Nations (New York) or at the seat of the Court (The Hague). The 16th annual meeting of the ASP was held on 4-14 December 2017, with the participation of 123 state representatives from Statute Parties in addition to observer states and representatives from non-governmental organizations.

ULUSLARARASI CEZA HUKUKUNDA HÜKÜMLÜLERİN NAKLİ

TRANSFER OF THE SENTENCED PERSONS IN INTERNATIONAL CRIMINAL LAW

Günümüzde, devletlerin kendi sınırları içinde bulunan yabancıların suç işleme oranlarının artması sonucu hükümlülerin devletlerarası nakli müessesine daha fazla ihtiyaç hissedilmektedir.

Kitapta, hükümlülerin devletlerarası naklinin temel ilkeleri çerçevesinde, konuyu düzenleyen Türkiye'nin taraf olduğu iki ve çok taraflı sözleşmeler değerlendirilmiş ve suçluların iadesi, soruşturma ve kovuşturmanın aktarılması ve adli yardımlaşma karşılaştırılmalı olarak anlatılmıştır.

Ayrıca, karşılaştırmalı hukukta, özellikle Avrupa Birliği ülkelerinde ve Amerika kıtasında hükümlülerin nakline ilişkin yapılan değerlendirmeler aktarılmış ve adli işbirliğine katkı sağlayan uluslararası örgütlerle ilgili açıklamalara yer verilmiştir.

Nowadays, as a result of increase of the crime rates of foreigners within countries borders, there is a growing need for the interstate transfer of the sentenced persons.

In the book, in the framework of the fundamental principles of interstate transfer of the sentenced persons, bilateral and multilateral agreements regulating the issue to which Turkey is a party were evaluated and extradition, transfer of proceeding and inquirment and judicial assistance are explained comparatively.

In addition, the assessments on the transfer of the sentenced persons in comparative law, especially in the European Union countries and in America, have been expressed and explanations on international organizations contributing to judicial cooperation are included.

CEZA HUKUKUNDA YER BAKIMINDAN UYGULAMA

APPLICATION RATIONE LOCI IN CRIMINAL LAW

Kitapta, ceza hukuku kurallarının yer bakımından uygulanmasına ilişkin genel kabul gören ilkeler (Ülkesellik ilkesi, Faile Göre Kişisellik ilkesi, Mağdura Göre Kişisellik ilkesi, Koruma ilkesi ve Evrensellik ilkesi) 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu hükümleri çerçevesinde incelenmiştir.

Bu doğrultuda, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Avrupa Sözleşmesi ve 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Hakkında Kanun kapsamında Ne Bis In Idem ilkesi hakkında değerlendirmelere yer verilmiştir.

Kitapta ayrıca, ülke sınırları dışında işlenmiş bir suç nedeniyle birden fazla devlet arasında çıkan yetki uyuşmazlıklarının çözümü konusu da ele alınarak, bu çerçevede adli yardımlaşma, suçluların iadesi, kovuşturmanın aktarılması ve infazın aktarılması konularına değinilmiştir.

In the book, the generally accepted principles on *ratione loci* application of criminal law rules (Jurisdiction based on the territoriality Principle, Jurisdiction based on the active personality principle, Jurisdiction based on the passive personality principle, Jurisdiction based on the protection principle, Universal Jurisdiction) have been examined within the framework of the provisions of the Turkish Penal Code numbered 5237.

Accordingly, the book includes evaluations on the principle at “ne bis in idem” in the scope of the the Turkish Penal Code No. 5237, the European Convention on Human Rights, European Convention on the International Validity of Judgments and the Law on International Judicial Cooperation in Criminal Matters No. 6706.

The book also discusses the resolution of the conflict of jurisdiction between two or more states due to a crime committed outside the borders of the country, and discusses issues in this context such as judicial assistance, extradition, transfer of proceeding and transfer of execution.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDIGM)

YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Daire Başkanı Hakan TOPUÇAR,
Tetkik Hâkimi Berna Özcan GENÇ,
Tetkik Hâkimi Özder KAR,
Tetkik Hâkimi Muhammet YILDIZ,
Tetkik Hâkimi Taha Emre BAŞBAY,
Tetkik Hâkimi Mustafa ÖZALP,
Tetkik Hâkimi Levent CÜNİ,
Tetkik Hâkimi Mehmet Salih AZ,
Zabıt Kâtibi Nesibe KARAGÖZLÜ,
Bilgisayar İşletmeni Songül APAYDIN,
Memur Fadime BALKIŞ,
Zabıt Kâtibi Meryem Gündeş ŞİMŞEK,
Zabıt Kâtibi Meliha OKTAY,
İnfaz Koruma Memuru Ali YILDIRIM,
İnfaz Koruma Memuru Öznur ÖZDEMİR,
İnfaz Koruma Memuru Cenap AKYILDIZ,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Esmâ Buşra SEYREK,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi İsmail Hakkı AYDIN,

Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Bekir TAŞPINAR,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Muhammed GÖKDEMİR,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Ramis Raif DEMİRTAŞ,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Mehmet DOĞAN,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Gözde Nur TÜMAY,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Mücahit CEBE,
Memur Ayşe Neslihan KÖKCÜ,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Erdiñ GÜLTEKİN,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Hicran KUYUCU,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Yusuf Enes KARAÇOR,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Gamze ULU,
Sözleşmeli Zabıt Kâtibi Aliye KARACA,
Zabıt Kâtibi Ulaş Vural DURLANIK,
Zabıt Kâtibi Fatma YILMAZ,
Zabıt Kâtibi İclal Zeybek ÇETİNKAYA,
Zabıt Kâtibi Barış Can EKER
Genel Müdürlüğümüzde göreve başlamışlardır.

Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der,
yeni görevlerinde başarılar dileriz.

YURTDIŞI GÖREVİ SONA ERENLER

Tetkik Hâkimi Seda Türkan Manav DURSUN Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde Secondee görevini,
Tetkik Hâkimi Emrah ÖZKAN yurtdışı dil eğitimini tamamlamış ve Genel Müdürlüğümüzde tekrar göreve başlamışlardır.

Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der,
görevlerinde başarılar dileriz.

THOSE WHO RETURNED FROM FOREIGN MISSION

Rapporteur Judge Seda Türkan Manav DURSUN appointed as Secondee to the European Court of Human Rights,

Rapporteur Judge Emrah ÖZKAN concluded his language training abroad and returned to the Directorate.

We take this opportunity to welcome them and wish them success in their posts.

NİKAH - DÜĞÜN

Memur Nesibe KARAGÖZLÜ 28.01.2018 tarihinde Cafer ÖZMEN ile evlenmiştir.
Kendisine ömür boyu mutluluklar dileriz.

WEDDING

Public servants Nesibe KARAGÖZLÜ and Cafer ÖZMEN got married on 28.01.2018.

We wish them a lifetime of happiness.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDIGM)

THOSE WHO RECENTLY JOINED THE MINISTRY

Head of Department Hakan TOPUÇAR,
Judge Rapporteur Berna Özcan GENÇ,
Judge Rapporteur Özder KAR,
Judge Rapporteur Muhammet YILDIZ,
Judge Rapporteur Taha Emre BAŞBAY,
Judge Rapporteur Mustafa ÖZALP,
Judge Rapporteur Levent CÜNİ,
Judge Rapporteur Mehmet Salih AZ,
Court Clerk Nesibe KARAGÖZLÜ,
Computer Operator Songül APAYDIN,
Public Servants Fadime BALKIŞ,
Court Clerk Meryem Gündeş ŞİMŞEK,
Court Clerk Meliha OKTAY,
Correction Officer Ali YILDIRIM,
Correction Officer Öznur ÖZDEMİR,
Correction Officer Cenap AKYILDIZ,
Contracted Court Clerk Esmâ Buşra SEYREK,
Contracted Court Clerk İsmail Hakkı AYDIN,

Contracted Court Clerk Bekir TAŞPINAR,
Contracted Court Clerk Muhammed GÖKDEMİR,
Contracted Court Clerk Ramis Raif DEMİRTAŞ,
Contracted Court Clerk Mehmet DOĞAN,
Contracted Court Clerk Gözde Nur TÜMAY,
Contracted Court Clerk Mücahit CEBE,
Public Servants Ayşe Neslihan KÖKCÜ,
Contracted Court Clerk Erdiñ GÜLTEKİN,
Contracted Court Clerk Hicran KUYUCU,
Contracted Court Clerk Yusuf Enes KARAÇOR,
Contracted Court Clerk Gamze ULU,
Contracted Court Clerk Aliye KARACA,
Court Clerk Ulaş Vural DURLANIK,
Court Clerk Fatma YILMAZ,
Court Clerk İclal Zeybek ÇETİNKAYA,
Court Clerk Barış Can EKER have been appointed to the
General Directorate.

We take this opportunity to welcome them and wish them
success in their new posts.

BAŞKA GÖREVE ATANANLAR

Tetkik Hâkimi Tamer SOYSAL Malta'ya Secondee olarak,
İnfaz ve Koruma Memuru Birol YAMAR memur olarak
asli görev yerine,
Zabıt Kâtibi Mehmet ÇAM memur olarak Bilgi İşlem Daire
Başkanlığındaki görevine atanmışlardır.
Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

EMEKLİYE AYRILANLAR

Bilgisayar İşletmeni Gülnaz ALTUN emekliye ayrılmıştır.
Kendisine hayırlı olsun diyor, mutlu günler diliyoruz.

ASSIGNED TO OTHER POSITIONS

Rapporteur Judge Tamer SOYSAL appointed as Secondee in Malta,
Correction Officer Bilal YAMAR returned to his principal place of
assignment as public servant,
Court Clerk Mehmet ÇAM appointed as public servant to
Department of Information Technologies.
We wish them success in their new posts.

RETIRED PERSONNEL

Computer Operator Gülnaz ALTUN have retired.
We congratulate them and wish them happiness.

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.uhdigm.adalet.gov.tr

Twitter @uhdigm_tr @uhdigm_en

Baskı: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası
Adres: İstanbul Yolu 13.km Şaşmaz Hava Müzesi Karşısı Şaşmaz / ANKARA
Tel: 0.312 278 76 10 - Fax: 0.312 278 25 68 - Mail: ancematbaa@gmail.com